

HALKIN KURTULUŞU

13

3 MAYIS 1976/250 KRS.

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Deniz, Yusuf ve Hüseyin Halkın İsyan Bayrağıydılar.

VE BAYRAKLAR DÜŞMEDİ YERE. BUGÜN DAHA YÜKSEKLERDE. YARIN DAHA DA YÜKSEKLERE ÇEKİLECEK

6 MAYIS 1972

BAŞINI VERDİ DENİZ YOLDAŞ;
BAŞINI VERDİ AMA ONURUNU VERMEDİ
BAŞINI VERDİ YUSUF YOLDAŞ;
BAŞINI VERDİ AMA İNANCINI VERMEDİ
BAŞINI VERDİ HÜSEYİN YOLDAŞ;
BAŞINI VERDİ AMA UMUDUNU VERMEDİ

YOLDAŞLAR BAŞLARINI VERDİLER AMA VERMEDİLER ONURLARINI, İNANÇLARINI VE UMUTLARINI. ZULME OLAN ÖFKELERİ VE KİNLERİ EKSİLMEDİ.

KORKU DÜŞMEDİ YÜREKLERİNE. DİZLERİ BÜKÜLMEDİ. SEHPA, İNANILMAYACAK KADAR KÜÇÜK VE GÜLÜNÇTÜ GÖZLERİNİN ÖNÜNDE. ÇÜNKÜ GÖZLERİ MİLYONLARCA HALKIN GÖZLERİ, SOLUKLARI MİLYONLARCA HALKIN SOLUĞUYDU. HAYKIRAN MİLYONLARINKİ KADAR GÜRDÜ SESLERİ.

KORKU DÜŞMEDİ YÜREKLERİNE. BİLİYORLARDI Kİ GELECEK MİLYONLARINDIR, BUGÜN ONLARIN OLMASA DA. BİLİYORLARDI Kİ ZAFER, ACILARLA VE ÖLÜMLERLE GELECEKTİR MİLYONLARIN ELLERİNDE YOĞRULARAK.

VE SEHPADA DURDURULAN ÜÇ YÜREK, ÜÇ KOCA YÜREK, YÜRÜDÜ ÜSTÜNE ZULMÜN VE ÖLÜMÜN, ONBİNLERCE YÜREĞİ PEŞİNE KATARAK..

* * *

VE ÇOCUKLAR ÖFKEYİ VE KİN DUYMAYI VE HALKI SEVMEYİ ONLARIN DESTANINDAN ÖĞRENEREK BÜYÜDÜLER; ONLARIN DESTANINDAN ÖĞRENECEKLER ZULMÜ YOK ETMEYİ.

VE ANALAR EVLATLARINI DAHA ÇOK SEVMEYİ ONLARIN DESTANINDAN ÖĞRENDİLER; ONLARIN DESTANINDAN ÖĞRENİYORLAR HALKIN KURTULUŞU İÇİN GÖZBEBEKLERİNİ FEDA ETMEYİ.

VE BİNLERCE, ONBİNLERCE YÜREK ONLARIN DESTANINDAN ÖĞRENDİ HAYATI EN AZ ONLAR KADAR SEVMEYİ, VE ONLARIN DESTANINDAN ÖĞRENİYOR HALKIN MUTLULUĞU İÇİN HİÇ FÜTURSUZ ÖLÜME GİTMEYİ.

* * *

ONLAR, HALKIN ÖFKESİ VE GURURUYDULAR..

ONLAR, İSYANIN GÖKYÜZÜNE ÇEKİLMİŞ BAYRAĞIYDILAR..

* * *

VE BAYRAKLAR DÜŞMEDİ YERE. BUGÜN DAHA YÜKSEKLERDE.

YARIN DAHA DA YÜKSEKLERE ÇEKİLECEK.

DENİZ GEZMİŞ:
YAŞASIN TÜRKİYE HALKININ BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ. YAŞASIN MARKSİZM—LENİNİZMİN YÜCE İDEOLOJİSİ. YAŞASIN TÜRK VE KÜRT HALKLARININ DEVRİMCİ MÜCADELESİ. KAHROLSUN EMPERYALİZM!

YUSUF ASLAN:
BEN HALKIMIN MUTLULUĞU VE BAĞIMSIZLIĞI İÇİN ŞEREFİMLE BİR DEFA ÖLÜYORUM. SİZLER BİZİ ASANLAR ŞEREFSİZLİĞİNİZLE HERGÜN ÖLECEKSİNİZ. BİZ HALKIMIZA HİZMET EDİYORUZ sizler amerika'YA HİZMET EDİYORSUNUZ. YAŞASIN DEVRİMCİLER! KAHROLSUN FAŞİZM!..

HÜSEYİN İNAN:
BEN HİÇ BİR ŞAHSİ ÇIKAR GÖZETMEDEN HALKIMIN MUTLULUĞU VE BAĞIMSIZLIĞI İÇİN SAVAŞTIM. BU BAYRAĞI BU ANA KADAR ŞEREFLE TAŞIDIM. BUNDAN SONRA BU BAYRAĞI TÜRKİYE HALKINA EMANET EDİYORUM. YAŞASIN İŞÇİLER, KÖYLÜLER VE YAŞASIN DEVRİMCİLER!.. KAHROLSUN FAŞİZM VE EMPERYALİZM!..

1971 YENİLGİSİNE BAKIŞ TARZIMIZ HALKA, DEVRİME VE YOLDAŞLARA BAĞLILIĞIMIZIN ÖLÇÜSÜDÜR!

6 Mayıs 1972, "1971 Hareketi"nin içinde bir dönüm noktasıdır. Üç yiğit devrimcinin halk düşmanı faşist katiller tarafından idam edilişleri 1971 hareketi içinde hem bir sonu hem de bir başlangıcı gösteren bir noktadır.

6 Mayıs; kitlelerin 1968'lerden sonra kendiliğinden yükselen devrimci mücadelesinin ve 1971 dönemine damgasını vuran bir siyasi çizginin kapanışıdır. Bu kapanış aynı zamanda kitlelerde sömürü ve zulme karşı koymanın bir biçimine bağladıkları ve hareketin önderlerine duyulan sevgide, hayranlıkta somutlaşan umutlarının da yıkılışıdır. Kitlelerin 1971 savaşçılarının yiğitliğine, kararlılıklarına duyduğu sevgiyi kaybetmeden, onların izlediği çizginin kaçınılmaz çıkmazını görmeleri anlamında bir yıkılıştır. 6 Mayıs; 1970'lerde başlayıp şehirde, köyde, Nurhak'ta, Kızıldere'de kan ve can pahasına sürdürülen bir karşı koyuşun, bir zincirin son halkasıydı. 6 Mayıs'ta yenilen; devrime hizmet etmek, halkın çıkarlarını savunmak kararlılığı ve azmi değildi. Yenilen Kızıldere'ye, 6 Mayıs'a giden yoldaki bütün eylemleri belirleyen bir siyasi çizgiydi.

6 Mayıs aynı zamanda bir başlangıçtı. Devrimin zaferine giden yolda yürümeye azimli proleter devrimcilerin 1971 yenilgisinin asıl nedenini kavramalarının, işçi sınıfının kurtuluşuna giden yolun marksizm-leninizmin kavranmasıyla birlikte bütün berraklığıyla görülebilmesinin başlangıcıdır. 1971'in devrime yararlı bir nefer olma kararlılığından alınan güçle hatalardan arınmanın başlangıcıdır.

İŞÇİ SINIFININ KAZANDIĞI HER ZAFERDE ÖNCEKİ YENİLGİLERİNİN İZLERİNİ GÖRÜRÜZ.

Sınıf mücadelesinde zafere giden yolu dümdüz bir çizgi, devrimi ise düşman sınıfların bütün güçleriyle birbirlerine girdikleri, sonunda yenen ve yenilenin ortaya çıktığı tek bir çatışma olarak görmek, tarihi burjuva kafasıyla değerlendirmektir.

İşçi sınıfının kurtuluşu, başarıyla başarısızlığın, saldırmayla geri çekilmenin, zafer ile yenilginin iç içe geçtiği, birbirini izlediği, zigzaglarla dolu bir tarihi dönemin sonucu gerçekleşir. Dünya devrimci mücadele tarihine baktığımız zaman, kazanılan her zaferin daha önce uğranılan yenilgilerin izlerini taşıdığını görürüz. Her yenilgi zaferin tohumlarını içinde taşır. Ama bu, her seferinde yenilen fakat yenilgiye yol açan sebepleri bulup düzeltmek yerine sadece "ne yapalım, bu sefer de yenildik" anlayışıyla dövüşen bir ordunun sonunda kendiliğinden galip geleceği anlamına gelmez.

Yenilgiyi zafere, başarısızlığı başarıya, gerilemeyi ilerlemeye dönüştürmenin tek yolu mücadelemizi yönlendiren siyasetimizi gözden geçirerek hatalarımızı açık yüreklilikle ve acımasız olarak ortaya koymaktan, bunları marksizm-leninizm'in ışığında düzelterek sınıf mücadelesini sürdürmekten geçer. Bu tavır proleter devrimcilerin tavrıdır. Çünkü bir kişinin veya bir siyasi çizginin hatalarına karşı takındığı tavır onun ciddiyetinin, halka ve devrime bağlılığının ölçütüdür.

1971 YENİLGİSİNİ PROLETER DEVRİMCİ TAVIRLA ELE ALALIM.

1971 hareketinin 6 Mayıs'ta noktalanan yenilgisini bir bütün olarak, proleter devrimci bir tavırla ele alarak incelemek boynumuzun borcudur. "Gelecekteki hataları önlemek için geçmişteki hatalardan ders çıkartmak" halka ve devrime karşı sorumluluğumuzun gereği olduğu gibi idam sehpasında son söz olarak "Yaşasın Marksizm-Leninizm" diye haykıran yoldaşlara gerçek bağlılığın da gereğidir. "Çünkü biz halka hizmet ediyoruz. Halkın geniş yığınlarının en büyük çıkarlarını hareket noktası olarak alırız." Eğer biz işçi sınıfının nihai zaferi için döğüşen bir nefersek ve bu uğurda yiğitçe can veren devrimcileri kendimize örnek alıyorsak "Acaba halkın ihtiyaçlarına uygun olmayan bir düşünce, bir görüş, bir kanı ve bir metot daha varmıdır ki onu da terkedemiyelim? Sayısız devrimci şehit halkın çıkarları uğruna canlarını vermiştir ve sağ kalan her birimiz onları düşündükçe kalplerimiz acıyla dolmaktadır. O halde feda etmiyeceğimiz bir kişisel çıkar veya vazgeçmiyeceğimiz bir hata olabilir mi?"

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan.

Devrimci hareketin 1971 yenilgisini değerlendirme devrimci Türkiye hareketinin saflarında esas olarak üç yönde ilerlemeye yol açtı.

Birinci olarak bazıları, yenilginin sebebini Marksizm-Leninizm adına uyguladıkları yanlış siyasi çizgide degil de o güne kadar kavrayamamış oldukları Marksizm-Leninizm'de aradılar. Faşist terör karşısında devrimin çıkarlarını kişisel çıkarları uğruna feda eden bu hainler devrimci olmaktan, halkın kurtuluşu yolunda savaşmaktan vaz geçtiler. Onların geçmişin eleştirisi olarak ortaya getirdikleri inkarcılık, geçmişin hatalarının reddi değil, Marksizm-Leninizm'in devrimci özünün reddi, devrim yapma azminin reddidir. Onların sonu devrime ve işçi sınıfı mücadelesine ihanet oldu.

Bir kısım sözde devrimciler ise geçmişi devrimci bir tavırla ele almayı, doğrularını ve yanlışlarını tespit ederek hatalarından arınmayı reddettiler. Onlar bu tavırlarıyla halka ve devrime karşı zerre kadar sorumluluk duymadıklarını, gerçek proleter devrimci olma yolunda adım atmaya hiç niyetli olmadıklarını bir kere daha göstermiş oldular. Bunlar teslimiyetçiliklerini gizleyebilmek için keskin laflar arkasına saklanıyorlar. Geçmişin ihtilalci yanını körleterek geçmişe en büyük ihaneti yapıyorlar.

Proleter devrimciler ise marksizm-leninizm'i gözden geçirmek yerine ona sarılmak, onun özünü kavramak ve onun aydınlığında doğru ve yanlışlarını ayırarak yanlışlarını temizlemek yolunu seçtiler. Siyasi çizgilerini ve çalışma tarzlarını Marksizm-Leninizm'in ilkeleri üzerinde yeniden inşa etmek yolunu seçtiler. 1971 hareketinin olumlu yanlarını, 1971 savaşçılarının ihtilalci ruhunu, halkın mutluluğu uğruna ölümü göze alma kararlılığını, halk düşmanlarına ve revizyonistlere karşı besledikleri sınırsız kini, halka duydukları sevgi ve bağlılığı kendilerine örnek alarak halkın kurtuluş mücadelesinde azimle yürüyorlar.

1971 HAREKETİNİ, İÇİNDE YER ALDIĞI TOPLUMSAL VE SİYASAL KOŞULLARLA BİRLİKTE DEĞERLENDİRMELİYİZ.

1971 hareketinin yenilgisine yol açan hatalarının eleştirisini o dönemin toplumsal, ekonomik ve siyasal şartlarını göz önüne almadan yapmak sağlıklı bir sonuca ulaşmamızı önler. Yalnız 1971 siyasi çizgisini doğduğu ve geliştiği şartların ışığında ele almak ne kadar doğruysa hatalarının nedenini sadece dönemin olumsuz şartlarına bağlamak da o kadar yanlış olur.

1970-71 yılları Türkiye'de sınıf mücadelesinin keskinleştiği, kitlelerin devrimci hareketinin kendiliğinden yükseldiği yıllardır. İşçi sınıfının 15-16 Haziran direnişiyle taçlanan mücadelesinin yanı sıra diğer emekçi sınıf ve tabakaların düzenle olan çelişkileri derinleşmiş düzene karşı çıkışları ülke çapına yayılmıştı. Kitlelerin mücadelesi direniş, boykot, grev, işgal, miting v.b. çeşitli biçimlere bürünerek her geçen gün yükseliyordu. Dönemin siyasi iktidarı halkın büyük çoğunluğunun güvenini kaybetmişti. Ekonomik buhranla birlikte siyasi buhranda derinleşiyordu.

İşçi sınıfının ihtilalci partisinin yokluğu dönemin devrimci hareketine damgasını vurmuştur. "İşçi sınıfı partisiyim" diye ortalıkta boy gösteren TİP, revizyonizmin II. Enternasyonal oportünizmi ile birlikte iflas etmiş olan parlamentocu, reformist tezlerini savunuyordu. Başını Mihri Belli'nin çektiği cuntacılık, TİP'in pasifist çizgisine karşı çıkan devrim mücadelesine katılmaya kararlı, namuslu, fedakar kadroları büyük ölçüde etkilemişti. Devrimin zaferini reformist bir askeri darbede gören cuntacılık özellikle devrimci gençlik hareketi içinde büyük ölçüde etkinlik sağladı.

Kısacası işçi sınıfının devrimci partisinin yokluğu, buna karşılık marksizm-leninizm'le uzaktan yakından ilgisi olmayan oportünist çizgilerin ortalıkta cirit atışı, 1970-71 döneminin devrimci hareketinin temel özellikleridir.

1971 hareketi bir yanda devrim dalgasının kendiliğinden kabardığı, öte yanda devrimci hareketin örgütsüzlük, teorik gerilik, marksizm-leninizm'in dışında her türden revizyonist ve reformist çizgilerin etkinliği gibi temel zaaflarla malûl olduğu bir dönemin içinde boy atmıştır.

teori yolumuzu aydınlatıyor

1971 hareketinin temelinde devrim yapma arzusunun, halka bağlılığın, devrimin zaferine duyulan tutkunun doğurduğu revizyonizme ve reformizme duyulan nefret vardı. Fakat dönemin başta gelen hastalıklarından olan teorik yetersizliğin de etkisiyle siyasi tezlerde revizyonizmin ve reformizmin açık etkilerini taşıyordu. Bunun yanı sıra zafere erken ulaşma arzusunun siyasete ve çalışma tarzına egemen olması da hareketin yenilgisine yol açan temel etkenlerdendir.

DEVRİM KİTLELERİN ESERİDİR.

1971 hareketinin temel hatalarından biri devrim anlayışındadır.

Kitlelerin kurtuluşu ancak kitlelerin devrimci mücadelesinin sonunda gerçekleşir. İşçi sınıfı hayatın her alanında sömürü ve zulme karşı dişe diş bir mücadele yürütmedikçe; emekçi yığınlar kurtuluşlarının ancak devrimle gerçekleşebileceğini kendi öz tecrübeleriyle kavrayıp bütün güçleriyle sınıf mücadelesine katılmadıkça devrim başarılamaz. Bir avuç inanmış, kararlı, fedakar, silahlı savaşçının mücadelesi devrimin zafere ulaşmasında tek başına yeterli değildir. Öncü savaşçılar ne kadar fedakar, kararlı ve cesur olurlarsa olsunlar eğer kitleler mücadele için ve mücadele içinde eğitilmemişlerse, örgütlenme durumları yetersizse, var gücüyle mücadele etmenin gereğini kavrayarak bizzat mücadeleye katılmazlarsa yenilgi kaçınılmazdır. 1971 hareketi, bize başta işçi sınıfı olmak üzere halk kitleleri devrim için eğitilmeden devrimci tarzda örgütlenmeden, kısacası sınıf savaşında seferber edilmeden bir avuç inanmış savaşçının mücadelesinin çıkmazını göstermiştir.

SINIF MÜCADELESİ POLİTİK, EKONOMİK, İDEOLOJİK; ÜÇ ALANDA BİRDEN YÜRÜTÜLMELİDİR.

Sınıf mücadelesi toplumsal hayatın her alanında kıran kırana süren bir mücadeledir. Siyasi iktidarın ele geçirilmesi bu mücadelenin ana hedefidir. Kitleleri devrim yolunda eğitmek, kitlelerin günlük çıkarları ve talepleri doğrultusunda verilen mücadeleyi işçi sınıfının iktidar olma mücadelesine bağlı kılmak gerekir.

Emekçi halkın acil ihtiyaçları, demokratik, ekonomik talepleri için mücadele etmeyi göz ardı etmek kitleleri devrim yolunda seferber etme görevini, onları devrim davasına kazanma görevini ihmal etmektir. İşçi sınıfının partisi geniş yığınları iktidar mücadelesinde örgütleyebilmek için bütün imkânlardan ve mücadele biçimlerinden yararlanmak zorundadır. Silahlı mücadele politik mücadelenin en üst biçimidir. Ama tek biçimi değildir. Silahlı mücadeleyi tek mücadele biçimi olarak almak diğer mücadele biçimlerine ilgisiz kalmak, kullanmamak devrimin zaferini geciktirir. Devrim mücadelesini zayıflatır. 1971 hareketinin temel hatalarından biri de silahlı mücadelenin zorunluluğunu savunmasında değil, silahlı mücadeleyi tek mücadele biçimi olarak kabul etmesi, diğer mücadele biçimlerini kullanmayı sözde olmasa bile pratikte reddetmesiydi. Bu, devrimin kitlelerin eseri olacağı ilkesini kavrayamamanın bir sonucuydu. Kitlelere yaklaşma ve devrim yolunda örgütlemenin, bunun için de ideolojik, ekonomik, politik alanların hepsinde birden mücadele etmenin ihmal edilmesi kaçınılmaz olarak kitlelerden kopmayı getirmiştir.

ANCAK İŞÇİ SINIFININ VE ONUN DEVRİMCİ PARTİSİNİN ÖNDERLİĞİ DEVRİMİ ZAFERE GÖTÜRÜR.

Kapitalist toplumun en devrimci sınıfı olan işçi sınıfı toplumsal kurtuluş mücadelesinin önderidir. Devrim işçi sınıfının önderliğinde başta yoksul köylülük olmak üzere bütün emekçi sınıf ve tabakaların mücadelesiyle başarılabilir. Bu mücadele proletarya partisinin önderliğinde sürdürülür. Marksist-Leninist teoriyle donanmış devrimci bir partinin, sınıfın en yiğit, en kararlı, en tecrübeli evlatlarını bağrında toplıyan, sınıfın güvenini kazanmış ve kitleleri harekete geçirebilen, bir partinin kılavuzluğu olmadan devrimi başarmak imkansızdır. İşçi sınıfının ihtilalci partisinin olmadığı dönemlerde partinin inşası temel görevdir. 1971 hareketinin temel hatalarından biri de partinin önemini kavrayamamaktır. Bu kavrayamama devrimci hareketin temel siyasi görevi olan partinin inşası yolunda var güçle çalışmanın ihmal edilmesine yol açmıştır.

Şu ihmal giderek özünde partinin öneminin ve gerekliliğinin inkârı olan siyasi tezlerin gelişmesine kaynak olmuştur.

1971 hareketi bir bütündür. Bu bütünün doğru ve yanlışlarını ayırmak; hatalarından arınarak 1971 savaşçılarındaki fedakarlığın, ihtilalci ruhun, devrimci kararlılığın, devrim yapma arzusunun ve halka bağlılığın yeni örneklerini vermek.

Marksizm-Leninizm'in ışığında her 6 Mayıs'ta daha da ilerde olmak.

1971 hareketine proleter devrimci tavırla sahip çıkmanın anlamı budur.

Dünya işçilerinin büyük önderi

karl marks'ı 158. DOĞUM YILINDA anıyoruz

(5 Mayıs 1818) - 1976

INSANLIK, ALTINDA EZİLDİĞİ KÖTÜLÜKLERDEN, ASİL DÜŞÜNCELERE SAHİP FERTLERİN İYİ NİYETLİ ÇALIŞMALARI SAYESİNDE KURTULMAYACAKTIR. KULA KULLUK, ESARET VE BOYUNDURUK SÖMÜRÜ VE ZULÜM ANCAK ÖRGÜTLENMİŞ PROLETARYANIN SINIF SAVAŞIYLA VE İKTİDARI ELE ALMASIYLA SONA ERECEKTİR.

MARKS ve ENGELS BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİNE İŞTE BUNU ÖĞRETTİLER. ONLAR, İŞÇİ SINIFINA ZAFERİN KENDİ GÜÇLÜ KOLLARININ ESERİ OLACAĞINI GÖSTERDİLER. MAZLUMLARIN ZALİMLERİ KENDİ ÖRGÜTLÜ GÜÇLERİYLE ALTEDİP YENEBİLECEKLERİNİ GÖSTERDİLER. HAYALLERİN VE DÜŞLERİN YERİNE, GERÇEĞİ VE BİLİMİ GETİRDİLER. VE BÜTÜN HAYATLARI BOYUNCA AYDINLATTIKLARI MÜCADELE YOLUNUN EN ÖNÜNDE YILMAZ SAVAŞÇILAR OLARAK YÜRÜDÜLER.

İŞTE BU YÜZDEN HER İŞÇİ, HER EMEKÇİ MARKS VE ENGELS'İN ADINI, MÜCADELE HAYATINI BİLMEK, ÖĞRETTİKLERİNİ ÖĞRENMEKLE SORUMLUDUR.

Karl Marks 5 Mayıs 1818'de Prusya'da Trier şehrinde doğdu. Babası avukattı. Marks'ın çocukluğu hemen hiç bilinmiyor. İlk gençlik yıllarından Fransız ve İngiliz materyalistlerinin eserlerini okudu. Daha lisede iken öğretmeninin ne olmak istedikleri sorusuna cevap olarak, insanın meslek seçmekte serbest olmadığını, hayat yolunun ve meslek seçiminin toplum tarafından önceden belirlendiğini söylüyordu. Üniversiteyi Berlin'de tamamladı. Hukuk, tarih ve felsefe okudu. Zamanının felsefecilerinin eserlerini büyük bir ilgiyle inceledi. 23 yaşındayken, üniversitede profesör olmayı düşünüyor, çağın en büyük filozofu diye anılıyordu. Daha sonra gerici hükümetin materyalist felsefeci Feuerbach'ı üniversiteden atmasını protesto için, üniversiteden ayrıldı. Kolonya şehrinde gerici hükümete karşı ihtilalci, demokrat bir muhalefet yürüten Rheinische Zeitung gazetesinin başyazarlığını yaptı. Gazete hükümet tarafından kapatılınca kendini [illegible] ... 1843'te devrimci bir gazete yayınlamak için Paris'e gitti. Gazete Almanya'da gizlice dağıtılıyor, halkı gerici iktidara karşı mücadeleye sevkediyordu.

1844'te Engels'le tanıştı. Marks ve Engels bu tanışmadan sonra tarihi ve diyalektik materyalizmin kurucuları, marksizmin teori ve taktiklerinin yapıcıları, işçi sınıfının en önünde savaşan yılmaz ve militan savaşçıları olarak ölene kadar ayrılmadılar. Bütün hayatları boyunca, küçük burjuva sosyalizminin bütün çeşitlerine karşı amansızca mücadele ettiler. İhtilalci grupların önderleri oldular. Marks ve Engels'in işçi sınıfı ve bütün halk için nasıl bir yol gösterici olduğunu çok iyi anlayan gerici hükümetler tarafından sınır dışı edildiler. Oradan oraya sürüldüler. 1852'de Komünistler Birliğini, 1964 Uluslararası İşçi Birliğini (I. Enternasyonal'i) kurdular. Gençliğinden beri işçilerin "baba Marks" diye çağırdıkları dünya işçilerinin yol göstericisi, bütün

De.sa.4'de

---

ya devrim savaşı önler, ya savaş devrime yol açar (2)

MİLLİ DEVRİM GÖREVLERİMİZİ DEMOKRASİ MÜCADELESİNE TABİ KILALIM

Türkiye gibi emperyalizmin hegamonyası altındaki geri ülkelerde bağımsızlığın kazanılması ve demokratik halk iktidarının kurulması, emperyalizmin kovulması ve işbirlikçi hakim sınıfların gerici diktatörlüğünün yıkılmasıyla mümkündür. Proletarya önderliğinde gerçekleşecek olan Ulusal Demokratik Halk Devrimimiz emperyalizmi ülkemizden kovacak, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının gerici anti-demokratik diktatörlüğü yıkılmadan da emperyalizmin kovulması mümkün değildir. Bu nedenle bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi birbirinden ayrılamaz. Ancak ülkemizle emperyalizm arasındaki ilişkilerin durumuna bağlı olarak bu iki yönden biri öne çıkar, diğeri ona tabi olur.

Emperyalizmin baskı ve sömürüsünün savaş ve işgal yoluyla değil de işbirlikçileri vasıtasıyla, dolaylı olarak, sürdürüldüğü dönemlerde işbirlikçi hakim sınıflara karşı verilen sınıf mücadelesi, onların diktatörlüklerini yıkmak için verilen demokrasi mücadelesi öne çıkar. Bağımsızlık mücadelesi demokratik devrim görevlerine tabi olarak yürütülür. Emperyalizm savaş açtığı zaman ise bir avuç ulusal mücadele etrafında birleşebilirler. Böyle durumlarda işgalci devletle ülke arasındaki çelişkiler geçici olarak tabi ve ikincil duruma düşer. Bu durumda sınıf mücadelesi ulusal devrim görevlerine tabi olarak sürdürülür. Üçüncü bir durumda ise gelişen iç savaşın kendilerini tehdit eder duruma geldiğini gören emperyalistler işbirlikçilerinin yanında savaşa katılırlar. Emperyalizm ve hakim sınıflar halkın karşısında bir kutup teşkil ederler.

ÜLKEMİZDE DEMOKRATİK DEVRİM GÖREVLERİ ÖNDEDİR

Amerikan emperyalizminin hegemonyası sosyal emperyalizmin yayılmasının olduğu ülkemizde emperyalizmin işgali söz konusu değildir. Emperyalistler baskı ve sömürülerini dolaylı olarak, işbirlikçileri vasıtasıyla sürdürmektedirler. Halkın demokratik iktidarına giden yolda karşımıza çıkan ilk engel emperyalizmin işbirlikçisi, tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının anti-demokratik gerici diktatörlüğüdür. Bu nedenle Ulusal Demokratik halk devriminin demokratik yanı öndedir. Bugün, özü, Amerikan hegemonyasını yıkmak ve sovyet emperyalizminin yayılmasını engellemek olan bağımsızlık mücadelesi gerici diktatörlüğe karşı verilen sınıf mücadelesine tabidir.

ŞARTLARI HER GEÇEN GÜN OLGUNLAŞAN SAVAŞ TEHLİKESİ BİZE HANGİ GÖREVLERİ YÜKLÜYOR.

Geçen sayıdaki yazımızda belirttiğimiz gibi iki süper güç arasında süren ve her geçen gün şiddetlenen hegemonya mücadelesi dünyayı yeni bir savaşa sürüklemektedir. Dünyanın içinde bulunduğu bu durum demokrasi mücadelesine tabi olarak sürdürmemiz gereken bağımsızlık mücadelesinde yeni görevler yüklüyor. Bu konuda bize birinci ve ikinci dünya savaşı deneyleri yol gösteriyor. İki savaşta devrimcilerin takip ettikleri politika şöyle özetlenebilir: "Bütün araçlarla savaşı önlemek için ellerinden gelen bütün çabayı göstermek, ama gene de savaş patlarsa onu kısa zamanda durdurmak için çalışmak, en geniş halk tabakalarını ayaklandırmak ve kapitalist egemenliğin düşüşünü hızlandırmak için, savaş tarafından yaratılan iktisadi ve siyasi bunalımdan var güç - leriyle yararlanmak!

Ülkemiz açısından bu politikayı şöyle somutlayabiliriz.

ABD ve Sovyet Sosyal emperyalistlerinin kirli yüzlerini, savaş hazırlıklarını halka göstererek savaşa karşı uyanık olmalarını sağlamak. İki süper devlete karşı yurtseverlerin birliğini sağlamak. İki süper devletten biri olan ABD'nin kontrolundaki NATO'dan çıkılması ikili anlaşmaların feshedilmesi, iki süper güce karşı bloksuz ülkelerin safında yer alınması için mücadele etmek. Dünyada savaşa karşı sürd[illegible]en mücadelenin yanında yer almak. Hakim sınıfların bölgemizde sürdürdükleri savaş kışkırtıcısı politikayı, Kıbrıs'ın bağımsızlığını ve toprak bütünlüğünü ortadan kaldıran istila hareketini lanetlemek ve müdahale sonucunda ortaya çıkan fiili durumun bir an önce son bulması için mücadele etmek. Dünya barışçı güçlerinin çabalarına rağmen savaş çıkarsa saldırgan emperyalist güçlere karşı direnişi örgütleyebilmek için halkın silahlı güçlerini yaratmak. Sınıf mücadelesi içinde örgütlenen devrimci güçlerin çıkacak bir savaşta bağımsızlık mücadelesine seferber edilebilmesi için gerekli hazırlıkları şimdiden gerçekleştirmek.

BUGÜN SINIF MÜCADELESİ İÇİNDE HALKI DEVRİM İÇİN NE KADAR İYİ ÖRGÜTLERSEK BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNDE O KADAR GÜÇLÜ OLURUZ.

Ülkemizin herhangi, bir emperyalist devlet tarafından işgalinde verilecek bağımsızlık mücadelesi esas olarak halkın devrimci güçlerine dayanılarak verilecektir. Kitleler somut ekonomik ve siyasi talepleri doğrultusunda verilen mücadele içinde örgütlenebilir. Sınıf çelişkilerinin önplanda olduğu ülkemizde halkın devrimci güçleri proletaryanın devrimci siyaseti doğrultusunda işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına karşı verilecek mücadele içinde örgütlenebilir. Sınıf çelişkilerinin önplanda olduğu ülkemizde halkın devrimci güçleri proletaryanın devrimci siyaseti doğrultusunda işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarına karşı, verilecek mücadele için de örgütlenebilir. Olmayan hedefler göstermek sınıf mücadelesinden taviz vermek devrimci mücadelemizi zayıflattığı gibi bağımsızlık mücadelemizi de güçsüzleştirir.

Haftalık Gazete
• Sahibi: M. Zeki GÜMÜŞEL
• Sorumlu Yazı İşleri Md.: Osman ARKIŞ
• Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-İSTANBUL
• Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-İSTANBUL
• Abone Şartları: Yurtiçi yıllık:125.-TL.
Altı aylık: 65.-TL.
Yurtdışı yıllık:200.-TL.
Altı aylık:100.-TL.
• İlan Şartları: Santimi 30.-TL.
• Dizgi: Olimpiyat IBM Dizgi Bürosu
• Baskı: Caba Matbaası - ANKARA
• İstanbul Dağıtım: TÜR-DA
• Ank. Dağıtım: Fikri Niyiş
• Ege Dağıtım: Orhan Dağlıoğlu
HALKIN KURTULUŞU

HALKIN KURTULUŞU

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

6 Mayıs "Faşizme Karşı Birlik ve Mücadele Günü" Olmalıdır

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın 12 Mart faşist diktatörlüğü tarafından idam edilmelerinin üzerinden dört yıl geçti. Dört yıl önce, idamların yaklaştığı mart, nisan ve mayıs ayları sadece Türkiye'de değil, birçok ülkede Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in idamını önlemeyi hedef alan geniş bir anti-faşist kampanyaya yol açtı. Sadece devrimci, demokrat ilericiler değil, yüreğinde bir parça insan sevgisi taşıyan binlerce kişi faşizmin kanlı terörünün kol gezdiği o zor dönemde idamları durdurmak için imza kampanyasına katılmıştır. Halkın kurtuluş umudunun sembolleri olarak Deniz, Yusuf ve Hüseyin'i kurtarmak için açılan anti-faşist kampanya yurt sınırları dışına taşmış, Fransa'da, İngiltere ve Almanya'da İsveçte, Avusturya'da Deniz, Yusuf ve Hüseyin için yapılan anti-faşist gösteriler, afiş ve imza kampanyaları, bazı liberal-demokrat devlet adamlarının cumhurbaşkanlarının 12 Mart faşist diktatörlüğüne idamları önlemek için bizzat müracaatları ile genişleyip, yaygınlaşmıştır. Türkiye halkı ve birçok ülkenin devrimci ve demokratları Deniz'i, Yusuf'u ve Hüseyin'i bağırlarına basmışlar, 12 Mart faşist generallerinin eli kanlı yönetimlerini lanetlemişlerdir.

Yoldaşları Deniz'i, Yusuf'u ve Hüseyin'i kurtarmak için canlarını feda ederlerken, Türkiye halkının yüreği de onların kurtuluşu umuduyla çarpıyordu. Türkiye tarihinde halkın ve hakim sınıfların duygularının tek bir olayda böyle bir çatışmaya girdiği herhalde pek az görülen bir şeydir. Sanki halk bir ana gibi Deniz'i, Yusuf'u ve Hüseyin'i sıkıca bağrına basmış vermek istemiyordu; yaldızlı apoletleri yağlı gövdesi ve kanlı elleriyle 12 Mart generalleri onları koparırcasına halkın bağrından alıp götürüyordu.

6 Mayıs'tan sonra halk Deniz'e, Yusuf'a, Hüseyin'e sevgisini; 12 Mart faşist diktatörlüğüne karşı kin ve öfkesini ağıtlar yakarak, mezarlarını ziyaret ederek, resimlerini çizerek halkın kurtuluş umudunun sembolleri olan adlarını dilden dile yayarak, onları kendine, halka mal ederek gösterdi. 1972'den sonraki 6 Mayıslar faşizme ve faşist cellatlara karşı kin ve öfkenin yeniden bilendiği, faşizme karşı mücadele azminin bir kat daha güçlendiği günler olarak anıldı. 6 Mayıs, halk için, bütün devrimciler ve demokratlar için objektif olarak anti-faşist bir birliği ve ortak mücadeleyi ifade etti.

6 Mayıs bugüne kadar halkın faşizme karşı kendiliğinden yükselip kabaran öfkesini ve mücadele azmini temsil ediyordu. Bugün 6 Mayıs 1976 da Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in ülkenin bağımsızlığı ve halkın kurtu

De.sa. 4'de

Avni Gökoğlu (1950-2 mayıs 1973)

ANIYORUZ

Avni Gökoğlu, 2 Mayıs 1973 gecesi hakim sınıflar tarafından katledildi.

Avni, Urfa'nın Suruç ilçesinde doğdu. Her Kürt gibi, Türkçeyi ilkokula başladıktan sonra öğrendi. Daha dokuz yaşındayken babasını kaybetti. Babasının ölümü, onu daha küçük yaşta hayatın bir çok zorluğuyla karşı karşıya bırakmıştı. Hayatı ve insanları tanımayı ve sevmeyi daha o zamanlarda öğrenmeye başlamıştı. Yazın evcek köye geldiklerinde yoksul köylülere yardım eder, onlarla birlikte buğday biçimine giderdi.

Ortaokul yıllarında Kürt milleti üzerinde uygulanan milli zulmü kavramaya başlamıştı. Kürt milleti üzerindeki zulüm ve baskıları elinden geldiği kadar, her yerde anlatırdı. Lise öğrencisi iken, devrimci fikirlere yakınlık duymaya başladı. Devrimci düşüncenin arkadaşları arasında benimsenmesinde de büyük çaba gösterdi. Geri üretim ilişkilerinin ve Kürt milleti içinde uygulanan böl ve yönet politikasının sonucu olan kan davalarına karşı çevresindeki insanları uyarmaya çalışırdı.

Liseyi bitirdikten sonra yüksek öğrenim için İstanbul'a geldi. Devrimci Doğu Kültür Ocakları'na girerek devrimci çalışmalarını orada sürdürmeye başladı. Kısa sürede derneğin en aktif militanı oldu. Devrimci, demokratik mücadelede hep ön saflardaydı. Dernek içinde meydana gelen ideolojik ayrılıklar sırasında, pasifizme, revizyonizme ve şövenizme karşı tavır aldı.

Kısa sürede, hayatını halkının devrimci mücadelesine adayan bir nefer oldu. Mücadeleyi pasifize etmek isteyen devrim kaçkınlarından nefret ediyor, devrimin halkın devrimci şiddetiyle başarıya ulaşacağına inanıyordu.

12 Mart faşist darbesinin hemen ardından hakim sınıflar tarafından aranmaya başladı. Bir süre sonra Filistin'e geçerek arap halklarının mücadelesine omuz verdi. O, bir çokları gibi, selameti yurt dışına kaçmakta görmedi. Aranmakta olmasına rağmen, Türkiye'deki devrimci çalışmalarından bir an bile vaz geçmedi. Tersine bu çalışmaları daha da hızlandırdı. "Faşistlerin eline geçmektense, ölmeyi tercih ederim", diyerek faşizme olan nefretini ve dişediş mücadele etmekteki kararlılığını belirtirdi. Çalışmalarındaki dürüstlüğü, fedakarlığı ve kararlılığı Avni'yi halka daha çok sevdirdi. Barındığı köyün sarıldığı bir gün köy halkının "biz ölmeden seni teslim etmeyiz" diye bağlılığını bildirmesi onu çok etkilemişti.

2 Mayıs gecesi, sınır jandarmasıyla tutuştuğu çatışmada vuruldu. Avni'nin ölüm haberini duyan yüzlerce köylü onun ölüsünün başına koştu. Hakim sınıfların bütün baskılarına rağmen, çevre köylerin halkı sık sık Avni'nin mezarını ziyarete gelerek ona ve onun kişiliğinde devrime olan bağlılıklarını dile getirdiler.

Anısı ve mücadelesi mücadelemize ışık tutsun.

ÖZELEŞTİRİ

Gazetemizin geçen 12. sayısında yayınlanan Türk-İş'in 10. Kongresi ile ilgili haber yazısında, HALKIN KURTULUŞU'nun bugüne kadar savunduğu siyasetle ve sendikalar meselesindeki tavrıyla temelden çelişen ve okurlarımızın ilk bakışta farkedebileceği son derece önemli ve büyük yanlışlar yapılmıştır. Yazının düşünce sisteminin oturduğu temel, gösterdiği hedef ve getirdiği öneriler, asla devrimci proletaryanın bakış açısını yansıtmıyor.

Proletaryanın dışında bir siyasetin ürünü olan bu yazıda geçen başlıca yanlışları ortaya koymak, kendisini işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın sömürü ve zulüm dünyasından kurtuluşu mücadelesine katkıda bulunmak ve yolunu aydınlatmak göreviyle yükümlü gören HALKIN KURTULUŞU için zorunlu ve vazgeçilmez bir görevdir.

Sözkonusu yazıda, Türk-İş kongresindeki çatışma yanlış bir şekilde değerlendiriliyor ve buna bağlı olarak, işçilerin bu çatışma karşısında izlemesi gereken siyaset ve alması gereken tavır olarak önerilenler işçi sınıfının çıkarları ile bağdaşmıyor. Türk-İş Kongresinde mücadele eden tarafların "ilerici ve gerici sendikacılar" şeklinde isimlendirilmesi gerçeğe aykırı ve bu konfederasyona üye yüzbinlerce işçiyi yanıltan bir ayrımdır.

Bugün Türk-İş, burjuvazinin sömürüsünü kolayca sürdürebilmesi ve işçilerin uyanışının engellenmesi görevini üstlenmiş, bunun için Amerika'da özel olarak eğitilmiş, esas mesleği patrona uşaklık olan sendikacıların yönetimde olduğu gerici ve sarı bir kuruluştur.

Bu sarı sendikacıların büyük çoğunluğu AP, MSP ve MHP gibi halk düşmanı partilere bağlıdır. Bunlara muhalefet eden ve kendilerini sosyal-demokrat diye isimlendiren sendikacılar, işçi sınıfının mücadelesini burjuvaziye açıkça satan bu sarı ve gerici sendika ağalarına görünüşte karşı çıkıyorlar. Ama onların muhalefeti, bu işçi düşmanlarının işçileri kapitalistlere satmaları konusunda değildir. Onlar, Türk-İş'in partiler üstü politikayı terketmesini ve bunun yerine halkı kurtuluşa götürmeyecek olan bir partiyi, CHP'yi desteklemesini savunuyorlar. Onlar, sözde işçilerin çıkarlarını savunuyorlarsa da, gerçekte işçi sınıfının uyutulması, işçilerin devrimci taleplerinin reformist talepler biçimine sokularak yozlaştırılmasını, işçi sınıfının sınıf bilimine kavuşmasının ve kurtuluşu yönünde mücadele etmesinin engellenmesi için çaba harcıyorlar.

Başında sosyal-demokrat yöneticilerin bulunduğu sendikalar da, işçileri toplu sözleşmelerde çeşitli yollarla ve taşkı "gerici sendikacılar" gibi patronlara satarak kendi ceplerini şişiriyorlar.

İster Türk-İş'in başındaki "gerici sendikacılar" olsun, isterse onlara muhalefet eden reformist sendikacılar olsun, bunların her ikisi ve DİSK'in başına çöreklenen revizyonist sendika ağaları işçilerin başlarından ve içlerinden defetmeleri gereken burjuva ajanlarıdır. Devrimci proletarya bunların hepsine karşıdır.

Devrimci proletaryanın sendikalar meselesindeki siyaseti, özellikle işçi sınıfı örgütlerinin başına çöreklenmiş burjuvalar olduklarından bu ajanlardan birine karşı diğerini savunmak değil, hepsine karşı işçi sınıfının çıkarlarını gerçekten temsil edecek ve sınıf sendikacılığı yapacak olan ve işçi sınıfının tam kurtuluşu uğruna mücadelede sendikaları yararlı birer araç olarak gören gerçek işçi önderlerinin, devrimci işçilerin sendikalarda yönetime gelmesi için mücadeledir. Yazıda gazetemizin başından beri savunduğu bu ilke bir yana bırakılarak, "ilerici" diye yüceltilen reformist sendikacıların desteklenmesinden başka yapacak bir şey yokmuş gibi bir tavır konmuştur. Bu, işçi sınıfının çıkarlarına aykırı ve son derece zararlı bir siyasettir.

Devrimci işçilerin ve onların yayın organlarının görevi, sarı, gerici, reformist ve revizyonist sendika ağalarının patron uşağı yüzlerini teşhir ederek işçi sınıfının bu hainlerden kurtulması mücadelesini hızlandırmak olmalıdır. Oysa ya

De.sa.4'de

«Halklara özgürlük» sloganı üzerine

Halk kavramı, bir ülkedeki temel çelişme tarafından belirlenir. Devrimci literatürdeki terimleri, sınıfsal bir bakış açısıyla değerlendirenler için bu böyledir.

Ülkemizde temel çelişme, emperyalizm ve işbirlikçi gerici hakim sınıflarla her milliyetten halk arasındadır. Yani başka bir deyişle "Türkiye halkı" terimi esas olarak ülkemizdeki iki milliyetten (Kürt ve Türk) işçileri, köylüleri ve diğer ezilen sınıf ve tabakaları kapsayan bir terimdir. Bir tarafta emperyalizm ve yerli gericilik diğer tarafta ülkemizdeki çeşitli milliyetlerden işçiler, köylüler ve diğer ezilen sınıf ve tabakalar...

"Türkiye halkı" terimi, ülkemizdeki her milliyetten devrimci sınıf ve tabakaları kapsayan bir terimdir.

Halk kavramı sınıfsal bir kavram ve tarihsel bir kategoridir. Yani bu kavramın içeriği tarihsel olarak değişir; zamana ve yere göre değişir. Belirli bir tarihsel dönemde, belirli bir ülkede halk kavramı, o ülkedeki devrimci sınıf ve tabakaların tümünü kapsar. Ve bu durum bir tek ulusun yaşadığı ülkelerde de, bir çok ulus ve milliyetin (ezen bir ulus ve ezilen ulus ve milliyetlerin) yaşadığı ülkelerde de böyledir.

Bir ülkede, gelişmenin, üretici güçlerin gelişmesinin, toplumun gelişmesinin önündeki güçler hangileridir? Bunları geliştiren güçler hangileridir? İşte halk kavramı bu soruların cevabından çıkarılır ve toplumun gelişmesinin ve devrimin yanında olan bütün sınıf ve tabakalar o ülkede halkı meydana getirirler.

Halk kavramı sadece ulusa bağlı ve onun bir parçasını içeren bir kavram mıdır? Hayır. Bildiğimiz gibi ulus, yükselen kapitalizmin ürünüdür, kapitalizmin şafağında ortaya çıkmıştır. Oysa halk kavramı "ulus"dan daha yaşlıdır. Köleciliği yıkan feodalizmi yerle bir eden de halk kitleleridir.

Dünya devrimci literatürü de bu konuda aydınlatıcıdır. Çin'de 50'nin üstünde millet ve milliyet vardır. Ancak Çin devriminde Emperyalizme ve feodalizme karşı olan bütün güçler "Çin Halkları" nı değil, "Çin halkı" nı meydana getiriyorlardı.

Vietnam'da da birden fazla milliyet vardır. Ancak Vietnam devrimi, "Vietnam halkı" nın eseri olmuştur.

Ülkemizde bugün temel çelişmeyi çözecek olan devrimin Ulusal Demokratik Halk Devrimi olduğunu söylüyoruz. Bu devrim aynı zamanda ülkemizde milli meseleyi de çözüme ulaştıracaktır. Meselenin bu devrimin görevleri ve perspektifleri ve ülkemizdeki her milliyetten işçilerin, köylülerin ve diğer ezilen sınıf ve tabakaların çıkarları açısından bakıldığında, "Türkiye halkı" Ulusal Demokratik Halk Devriminin güçlerinin tümünü kapsamaktadır.

Buraya kadar söylediklerimizden sonra açıkca anlaşılacaktır ki, ülkemizde ezen Türk ulusunun, ezilen Kürt ulusunun ve diğer ezilen milliyetlerin varlığı, "Türkiye halkı" kavramı ile çelişmez. Ülkemizdeki uluslardan biri, örneğin Kürt ulusu sözkonusu olduğunda "Kürt halkı" terimi de kullanılabilir. Kürt ulusunun devrimci sınıf ve tabakaları kürt milliyetinden işçi, köylü ve ezilen diğer sınıf ve tabakalar için "kürt halkı" terimi kullanılabilir. "Kürt halkı" terimi, Türkiye halkı terimi ile çelişmez. İkisi birbirine alternatif olarak kullanılamaz, ayrı ayrı yönleri ifade ederler.

Bizim ülkemizde, devrimci hareketteki genel siyasi seviyenin düşüklüğü vb. temeli üzerinde sınıf savaşı bir çok zaman slogan yarışı haline getiriliyor. Sınıf savaşı bir anlamda sloganların savaşıdır ama slogan yarışı değildir. Ayrı şeyler söyleyelim anlayışından kalkarak kelimelerle savaşmak devrimcilerin tavrı olamaz.

Bu durum "halk mı halklar mı" meselesinde de ortaya çıkıyor. Bazı kişiler "Türkiye halkı" teriminin, "halklar" yerine "halk" kullanılmasının ülkemizdeki milli meseleyi, ezilen millet ve milliyetlerin varlığını gözardı ettiğini zannediyorlar. Mitinglerde, gösterilerde "Faşizme ölüm, Halka Hürriyet" sloganına karşı "halklara özgürlük" sloganını çıkarıyorlar. Duvarlardaki "Faşizme Ölüm, Halka Hürriyet" sloganlarını, "Halklara Hürriyet" olarak değiştiriyorlar. Ama bu kişiler "halklara özgürlük" sloganı üzerinde düşünmelidirler. Bu sloganın milli meseleyi bulandırmanın bir aracı olabileceğine -ve hatta revizyonistlerin elinde bunun aracıdır- dikkat etmelidirler.

Hiç bir meselede ulusal sınırların ötesini göremeyen, düşüncelerini ulusal sınırlarla daraltan kişiler için bu sloganın kullanılması normaldir. Bunlar ufku ulus kelimesinin darlığı kadar dar olan bu kişiler halk kavramına da kendi ulusları açısından (genelde ulus açısından) ezen Türk ulusu veya ezilen Kürt ulusu açısından bakarlar. 2 Ulus, öyleyse iki halk!..

Hayır mesele bu kadar basit değildir. Buradan kalkarak kullanılsa bile, "Halklara Özgürlük" sloganı, milli meseleyi bulandıran, Kürt "milletinin" kendi kaderini tayin etme hakkını, bağımsız devlet kurma hakkını bulandıran bir slogandır. Savunulması gereken yalnızca Kürt halkının değil, Kürt milletinin tümünün özgürlüğü olmalıdır. Yani milletler özgür olmalıdır.

Sloganlar ve terimler bunları kullananların genel siyasetinden, siyasi çizgisinden ayrı olarak ele alınamaz. Ancak onunla birlikte esas anlamı ortaya çıkar.

Milli meselede en tutarlı tavrı devrimci proletarya alabilir. Türkiye'de Ulusal demokratik halk devrimi'nin güçlerini "Türkiye Halkı" olarak belirleyen siyaset, milli meselede de tutarlı bir tavır alır. "Halkların" değil, "milletlerin" özgürlüğünü savunur. Ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını, açıkca Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkını savunur.

Bir de "Halklara Özgürlük" sloganına bakalım. Görülecektir ki, ulusların kaderlerini tayin hakkının bulandırılması, milli meselede tutarsızlık, Kürt ulusunun bağımsız devlet kurma hakkını açıkça savunmada korkaklık ve "Halklara Özgürlük" sloganı birarada gitmektedir, aynı bütünün parçalarıdır.

HALKIN KURTULUŞU

SİLVAN HALKI MÜCADELEYE HAZIR OLUN!

IŞCILERIN, KOYLOLERIN NAMLI DOSMANI JANDARMA YOZBASISI FEHMI ALTINBILEK SILVAN'A TAYIN OLDU.

Tunceli'de Ali Haydar Yıldız'ın katili, işkencede öldürülen İbrahim Kaypakkaya'nın iz sürücüsü, İstanbul Kartal'da Elka işçilerinin can düşmanı Fehmi Altınbilek, Silvan'a jandarma komutanı olarak tayin edildi.

FEHMİ ALTINBİLEK KİMDİR?

12 Mart sonrasında Doğu'da Kürt köylülerine kan kusturan, azılı devrimci düşmanı Fehmi Altınbilek, hakim sınıfların uşaklığını yapmada gösterdiği üstün başarı nedeniyle mükafatlandırılarak İstanbul Kartal'da asayişi sağlamakla görevlendirilmişti. Fehmi Altınbilek efendilerinin teveccühünü kazanmış sadık bir uşak olarak, onlara hizmette kusur etmedi. Elka işçilerinin, Malazlar işçilerinin başına bela kesildi. İşçi sınıfının mücadelesini bastırmak için elinden geleni ardına koymadı. 1971 yılında Ankara'da faşist ...il Ülkü Ocakları başkanı İbrahim Doğan'la cinayet işlediği silahı temin edecek kadar yakın bir işbirliği yapan Fehmi Altınbilek, aynı işbirliğini İstanbul Kartal'daki faşist çetelerle de sürdürdü. İşçi sınıfına ve yörenin devrimcilerine aralıksız saldırdı, dernekleri bastı. Koltuğunun altındaki faşist çetelerin palazlanması, güçlenmesi için çalıştı.

İşte bu yüzden Tunceli'nin yoksul Kürt köylüleri, Kartal'ın Elka, Malazlar işçileri onu iyi tanırlar! Devrimciler, faşist katil Fehmi Altınbilek'i iyi tanırlar!

De.sa. 4'de

KARSLI YURTSEVERLER TÜS-DER ÜYELERİNİ UYARIYOR

Halkın Kurtuluşu Gazetesi'ne: Kars Tüm Sağlık Personeli Derneği faşist eczacı sömürücü Kerem Güneş'in etkisindedir. Bu kişi gelecek seçimlerde millet vekili olmak için şimdiden bir çok oyunlara başvurmaktadır. Dernek üyelerini etkisi altına almak istiyor. TÜS-DER'in kongresinde yurtseverlerin ve devrimcilerin konuşmasını engellemek istemiştir. Bir dernek kongresinde, derneğe üye olmayan konukların konuşması her dernek kongresinde görülen bir şeydir. Fakat divan başkanı olan Kerem Güneş "siz derneğe üye değilsiniz" diyerek gençlik temsilcilerini konuşturmamaya çalıştı. Üyelerden itiraz sesleri yükselince oylama yapalım dedi ve oylamada gençlik temsilcilerinin konuşulması kararı alındı. TÜS-DER demokratik bir kuruluştur. Peki bu faşist Kerem Güneş halkın nasıl sömürüldüğünü anlatan devrimcileri niye susturmak istiyor? Tabii ki kendi çıkarları için. Biz Karslı devrimciler olarak, gazeteniz aracılığıyla TÜS-DER üyelerini ve TÜS-DER genel merkezini uyarmanızı istiyoruz. Kars TÜS-DER sömürücü faşistlerin oyuncağı olmasın.

KARSLI DEVRİMCİLER

Bursa'da İşkenceciler Devrimcileri Özel İşkence Odalarına Kapattılar

Halkın yükselen kurtuluş mücadelesini faşist bir diktatörlük tezgahlayarak bastırmak isteyen egemen sınıflar faşist yasalar çıkarma, faşist tedbirler alma yolundaki faaliyetlerini hızlandırdılar. Buna bağlı olarak devrimcilere her yerde işkenceler yapılıyor. Devrimci ve yurtsever yayınlar kapatılıyor, sık sık polis baskısına uğruyor.

Halkın gelişen devrimci mücadelesine karşı girişilen saldırıların bir örneği de Bursa'da görüldü. Celal Bozatlı ve Abdo Özkurt adlı iki devrimci öğrenci ve misafirleri Hulûsi Şahinoğlu 30 Mart gecesi yoldan çevrilip göz altına alındılar. Yurtsever devrimci öğrencileri 6 gün gözaltında tutan polisler, bu süre içinde her gece sabahlara kadar dayak attılar. MİT'de sorguya çekilen öğrencilere özel işkenceler uygulandı. Hulusi Şahinoğlu'nun tırnakları sökülmek istendi. Üç devrimci öğrenciyi Uludağ'da işkence odalarına kapattılar. Havuzlara soktular. Yurtsever öğrenciler 141 ve 142 ye muhalefetten tutuklandılar. Bu arada, Bursa'daki gerici basın, yurtsever öğrencilere karşı yayına girişti ve "anarşistler Bursa'yı bombalıyacaktı", "THKO'nun bir hücresi ele geçirildi" vb. gibi asılsız suçlamalar yağdırdı.

Tutuklu bulunan üç yurtsever devrimci öğrenci, diğer 30 tutuklu ve hükümlü ile beraber, Ankara'da üç devrimcinin polisler ve faşistler tarafından katledilişlerini protesto için üç günlük açlık grevi yaptılar. Devrimci gençler yaptıkları açıklamada; "faşist dikta peşinde koşan hakim sınıfların yaptıkları zulüm ve saldırı ile devrimci mücadeleyi engelleyemeyeceklerini, ülkemizde bir gün mutlaka halkın mücadelesi ile faşizmin yerle bir edileceğini" duyurdular. Üç yurtsever gencin kararlılığı, işçi sınıfının ve halkın kurtuluşu mücadelesinde, faşist baskıların devrimcileri hiçbir zaman yıldıramayacağının, sosyalizm yolunda bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin hayatın her alanında; fabrikada, tarlada, okulda, işkence masalarında azim ve inançla sürdürülüşünün açık bir ifadesi oldu.

FAŞİSTLER URFA'DA FABRİKALARA EL ATIYORLAR

URFA HALKI FAŞİST TÜRK MENSUCAT-İŞ'İ ARANIZDA YAŞATMAYIN!

Urfa'da ilk kez bir iplik fabrikası kuruldu. Fabrikanın montajı sırasında işe alınan 120 işçi, montaj bittikten sonra DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'nda örgütlendiler. Bunu öğrenen patron, Tekstil'in komünist sendikası olduğunu söyleyerek işçilerden Teksif'e girmelerini istedi. İşçiler "patronun dediği sendika bizim sendikamız olamaz" deyip, bunu reddettiler. Bunun üzerine 120 işçi işten atıldı. Daha önce boş kağıda imza attırılmış bulunan işçiler bir hak iddia edemediler.

Daha sonra fabrika üretime geçti ve 60-70'i kadın olmak üzere 300 kişi işe alındı.

MİSK'E BAĞLI TÜRK-MENSUCAT İŞ SAHNEDE

İşçiler bütün baskılara rağmen tekrar Tekstil sendikasına üye olmaya başladılar ve Tekstil de, Gaziantep çalışma müdürlüğünden almış olduğu yetkiye dayanarak, işvereni toplu sözleşmeye çağırdı. Patronlar toplu sözleşmeye yanaşmayınca grev kararı alındı.

Patronlar grev oylamasını sendikanın kaybetmesi için türlü oyunlara giriştiler. Merkezi Adana'da bulunan ve kurucularının Sabancı ailesinden olduğu MİSK'e bağlı Türk-Mensucat İş sendikasının güçlenip fabrikada kök salmasını sağlamak ve grev oylamasını Tekstil'in kaybetmesi için yoğun bir çalışmaya giriştiler. Satın aldıkları adamlarla, işçileri zor ve tehditle Türk-Mensucat İş'e üye yapıyorlar. İşten atılma tehditi ile işçiler, faşist sendikaya üye kaydediliyorlar.

OYLAMA GÜNÜ İŞÇİLER TÜRK-MENSUCAT İŞ'İN NASIL BİR SENDİKA OLDUĞUNU ANLADILAR.

Grev oylaması, bıçak ve ustura tehditi altında yapıldı. Oylama 19 oy farkıyla kaybedildi.

Buna rağmen işçilerin mücadelesi devam ediyor. Nitekim 80 işçi noter kanalıyla bu sendikadan istifa ettiler. Bu defa, fabrikada işçiler üzerindeki baskılar daha da yoğunlaştı. Tekstil üyesi 4 işçi işten atıldı. Fabrikadan ayrılmak istemeyen işçileri jandarma zorla dışarı çıkardı. Yapılan tüm faşizan baskılara rağmen işçiler Tekstil sendikasına üye olmaya devam ediyorlar.

TÜRK-MENSUCAT İŞ'İN SAHTE ÜYE FİŞLERİ.

Tekstil sendikasının bölge çalışma müdürlüğüne ikinci kez başvurması sonucunda incelenen üye beyannamelerinde Türk Mensucat İş'in 26, Tekstil'in ise 239 geçerli üyesi olduğu ortaya çıktı. 9.3.1976 tarihinde, Tekstil Sendikası'nın toplu iş sözleşmesinde yetki sahibi olduğu Bölge Çalışma Müdürlüğü tarafından işverenlere posta ile tebliğ edildi. Bunu duyan patronlar da tebligatı geciktirerek yeni bir oyuna başvurdular. Türk Mensucat İş yöneticileri kanunlara aykırı olarak 17.3.1976 tarihinde işverenlerle yetki olmaksızın sözleşmeye oturdular. Maksatları açıktı. Tekstil Sendikası, işverenleri sözleşmeye çağıracak, böylece bölge çalışma müdürlüğünden grev kararı alınmış olacaktı. İşverenlerin maksadı, grev oylamasında işçileri oyuna getirip grev kararını düşürmek, daha sonra da Tekstil Sendikasını tasfiye etmekti.

URFA HALKI YILANIN BAŞINI KÜÇÜKKEN EZELİM.

Türk Mensucat İş Sendikası; Kürt, Türk, Arap, bütün Türkiye halkının can düşmanı olan faşist MHP'nin sendikasıdır. Faşist Türk Mensucat İş Sendikasının ÜPİSAŞ a ait iplik fabrikasında örgütlenmesine izin vermeyelim. Eğer fabrikada kök salarlarsa, daha sonra bütün Urfa'da örgütlenip halka kan kusturacaklar. İzmir'de Tariş işletmelerinde, Seydişehir'de Aliminyum Tesislerinde de böyle yaptılar. Önce bu işyerlerinde örgütlendiler, sonra buralardan kalkarak polislerin de desteğinde civar halka saldırıp zulmettiler. Onlar, Kürt halkının yeminli düşmanlarıdır. Daha fabrikada kök salmadan, Urfa içinde örgütlenip güçlenmeden, kafalarını ezelim. Faşistlerin halk düşmanı yüzünü her yerde açığa çıkartalım. Urfa ve çevresinde faşistlerin örgütlenmelerine karşı en geniş birliği sağlayalım. Bu birlik temeli üzerinde bölgemizde faşist örgütlenmeye karşı en geniş birliği sağlayalım. Bu birlik temeli üzerinde bölgemizde faşist örgütlenmeye karşı aktif birlik mücadelesini örgütleyelim. Gerektiğinde, zorbalara, anlayacakları dilden en sert cevabı verelim.

KARAKAYA HALKI "HALKIN KURTULUŞU"NA YAPILAN BASKILARI KINADI.

Halkın Kurtuluşunun önüne geçemezler

Son günlerde tüm yurtseverlere ve onların yayınlarına yapılan baskıların en utanmazını ve en adicesini Halkın Kurtuluşu Gazetemize yapmışlardır.

Biz bunun nedenini çok iyi biliyoruz. Çünkü o ülkemizde gelişen devrimci harekete en tutarlı bir şekilde, yılmadan yol gösteren ve halkın çıkarları için ve siyasi haklarını alabilmeleri için örgütlenmenin gereğini en doğru şekilde vurgulayan bir gazetedir. Hakim sınıflar şunu çok iyi bilirler ki, onları yerle bir edecek tek güç halkın işçi sınıfı önderliğindeki örgütlü gücüdür. Yine şunu da çok iyi bilirler ki, tırmanan faşizmi geriletecek tek güç kitlelerin örgütlü mücadelesidir.

Biz de şunu çok iyi biliyoruz ki, onlar bizim kararlı mücadelemizle yıkılacaklar. Ne Halkın Kurtuluşu Gazetemize yaptıkları saldırılar, baskılarla, ne de gazetemizin sahibi Zeki Gümüşel'i ve diğer çalışanları tutuklamakla bunun önüne geçemiyeceklerdir. Onların baskıları yalnız bizim kinimizi ve mücadele gücümüzü körüklemektedir.

M.ZEKİ GÜMÜŞEL SERBEST BARIKILMALIDIR!
HALKIN KURTULUŞU GAZETEMİZE YAPILAN TÜM BASKILAR SON BULMALIDIR!
İLERİCİ BASIN BU HAKSIZLIĞA KARŞI ÇIKMALIDIR.

SUNGURLU KARAKAYA KÖYÜ HALKI

NE ZAMAN ZAM ALACAK OLSAK, PATRON YÜZLERCE İŞÇİYİ İŞTEN ATIYOR

Biz, İzmir Kula Mensucat Fabrikası işçileriyiz. Sendikamız, adından başka sendikaya benzer yanı olmayan, patron borazanı sarı Teksif'tir.

Fabrikamızda emek sömürüsü dayanılmaz ölçülere vardı. Toplu işten çıkarmalar, her fırsatta yapılan baskılar artık günlük bir olay haline geldi.

Teksif sendikasıyla patron arasında 1.4.1975 tarihinde 6. dönem toplu sözleşmesi imzalandı. Sözleşmeye göre işçiler birinci yıl gündeliklerine brüt 20 TL., ikinci yıl 20 TL., son beş aylık devre için de 7,5 TL. ücret zammı almaya hak kazanmışlardı. 1.4.1975 tarihinden evvelki son 15 gün içinde fabrikamızda yüzlerce işçi işten çıkarıldı. Patronun amacı ücretleri asgari ücretin üstüne çıkarmamaktı. Sendikamız, hiçbir gerekçe gösterilmeden yapılan bu keyfi çıkışlara hiç sesini çıkarmadı. İşten çıkarılan işçiler arasında 15-20 yıllık olanlar vardı.

Toplu sözleşmeden sonra, asgari ücretle, fabrikaya bir çok işçi alındı. Böylece ucuz emek sömürüsü devam ediyordu. Aradan bir yıl geçti ve toplu sözleşmeye göre 1.4.1976 tarihinde gündeliklere brüt 20 TL.zam alınması gerektiği için, Nisan ayından önce, 10-15 gün içinde yine yüz kadar işçi sebepsiz yere işten çıkarıldı. İşten çıkarılan işçilere "1 Nisan dan sonra gelin, tekrar işe alalım" dediler. Böylece,toplu sözleşmeden bu işçilerin yararlandırılmaması hesaplanmıştı. Brüt asgari ücretten elimize net olarak geçen 28 TL. neye yeter ki? Bu parayla ancak 600 gram et alınabilir.

İşten çıkarmalardan sonra fabrikada işçi sayısı çok azaldı. Erkeklerin işleri daha da ağırlaştı. Kızlar, normalin çok üzerinde makinaya bakıyorlar. Ancak erkeklerin gücünün yetebileceği takım çıkarma, takma, yük kaldırma, arabada mal taşıma gibi ağır işler kadın işçilere yaptırılıyor. Bir çok işçi 12 saat mesai yapıyor. Mazeretlerimiz dinlenmiyor. Hasta olupta bir kaç kere doktora çıkan ve istirahat alan işçiye çıkışı veriliyor.

Patron uşağı sözde sendikacılar, kendilerine başvuran işçileri "elimizden bir şey gelmez" diyerek yüz geri ediyorlar.

Sendikaların görevi sadece hak almak değil, bu haklardan, işçilerin tamamının azami ölçüde faydalanmasını da sağlamaktır.

Ama gün gelecek işçi sınıfı patronların işçi düşmanı, zalim yüzlerinin yanısıra sarı sendikacıların sahtekarlıklarını da görecektir.

İZMİR KULA MENSUCAT'TAN DEVRİMCİ İŞÇİLER

6 MAYIS "FAŞİZME KARŞI

Baş.ta.3'de

luşu için fütursuzca ölüme gidişlerinin 4. yılında; bütün devrimci, demokrat, ilerici kuruluş ve kişiler boyunlarının borcu bir görev ve sorumlulukla karşı karşıyadırlar. Şimdi bütün devrimci, demokrat ve ilerici kuruluş ve kişiler kendiliğinden olan örgütlü bir hale getirmeli, adını koymalı, 6 Mayıs'ı FAŞİZME KARŞI BİRLİK VE MÜCADELE GÜNÜ olarak kabul ve ilan etmelidirler. 6 Mayıs halkın faşizme karşı mücadele bayrağını yükselttiği, faşistler tarafından katledilen yiğit vatan evlatlarını andığı ve eli kanlı faşist katillerden hesap sorduğu bir birlik ve mücadele günü olmalıdır.

6 Mayıs Türkiye halkının FAŞİZME KARŞI BİRLİK VE MÜCADELE GÜNÜ olmaya layıktır ve bugün olmazsa yarın olacaktır.

KARL MARKS'I 158. DOĞUM YILINDA ANIYORUZ

Baş.ta.2'de

bu yıllar boyunca toplumlar tarihini, sınıf mücadeleleri tarihi olarak yorumlayan, toplumların gelişim kanunlarını, kapitalist ekonominin işleyişini açıklığa kavuşturan onbinlerce sayfalık eserlerini yazdı. Enternasyonal'de sürdürdüğü sürekli mücadele ve gece gündüz yürüttüğü yoğun teorik çalışmalar Marks'ın sağlığını düzelemez bir biçimde yıprattı.1883'te yaşayan düşünürlerin en büyüğü artık düşünmez oldu. Ömrünün son günlerinde 'yazdıklarım, kafamın içinde olup ta yazamadıklarımın yanında hiç kalır' diyordu.

Marks insanlık tarihinin gelişme kanununu buldu. "İnsanların varlığını belirleyen şey bilinçleri değildir; tam tersine onların bilincini belirleyen toplumsal varlıklardır"."Maddi hayatın üretim tarzı, toplumsal, siyasi ve genel olarak entellektüel hayat sürecini şartlandırır" diyordu. Kapitalist ekonominin işleyişini açıklığa kavuşturan "artı-değer"i keşfetti . Fakat 'Marks için bilim, tarihi harekete geçiren bir güç, devrimci bir güçtü!' 'Marks herşeyden önce dünyayı değiştirmek isteyen bir devrimciydi'. Proletaryaya kulluğun, esaret ve boyunduruğun , sömürü ve zulmün sona ereceği bir dünyaya ancak örgütlü mücadeleyle ve proletaryanın demokratik diktatörlüğüyle geçilebileceğini gösterdi.

Marks ve Engels, birlikte yazdıkları Komünist Manifesto'da şöyle seslendiler: "Proleterlerin zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyleri yoktur, kazanacakları koca bir dünya var. Bütün ülkelerin işçileri birleşin!"

PINARLAR NAHİYESİNDE OĞLUNUN İŞKENCEDEKİ HALİNİ GÖREN BABA KALP KRİZİ GEÇİREREK ÖLDÜ!

PERTEK SAVCISI NOTERE EMİR VEREREK TUTUKLULARA VEKALETNAME ÇIKARILMASINI ENGELLEDİ

Bizler, Tunceli'nin Pertek ilçesi Pınarlar nahiyesi halkındanız. Sorunlarımızı söyleyebileceğimiz, şikayetlerimizi bildireceğimiz bir yer yok. Haklı olarak gittiğimiz devlet dairelerinden haksız olarak çıkıyoruz. Şikayetlerimizi sorunlarımızı yine emekçi halkımıza bildiriyor, duyuruyoruz.

4.4.1976 günü, nahiyemizde, Hayri Güneş ve Mehmet Asan adında iki yurtsever genç, bir grup faşistin saldırısına uğradılar. Faşistler, kendileri saldırdıkları halde, saldırıya uğrayan gençleri kendileri gibi faşist olan nahiyedeki jandarma assubayı Hüseyin Özdemir, saldırıya uğrayan iki yurtseveri nahiye harakoluna çağırttı. Ve işkence zoruyla onlara, esas saldıranların kendileri olduğuna dair ifade imzalatmaya çalıştı.

Ertesi gün de, Mehmet Asan'ı, Hayri Güneş'i ve babası Hasan Güneş'i jandarmaların önüne katarak Pertek'e yolladı. Faşist jandarma assubayının tuttuğu rapor üzerine, Mehmet Asan ve Hayri Güneş nezarete alındılar. Baba Hasan Güneş serbest bırakıldı. İşkenceler Pertek'de de devam etti ve karakola oğlunu görmeye gelen Hasan Güneş, oğlu Hayri'nin işkencedeki durumunu görünce kalp krizi geçirdi. Ve kaldırıldığı hastanede kurtarılamıyarak öldü.

Daha sonraki gün, nahiyede yapılan cenaze töreninde, halk, yapılan baskıları protesto etti. Pınarlar halkının tepkisinden korku ve telaşa kapılan assubay Hüseyin Özdemir baskılarını daha

SİLVAN HALKI!
MÜCADELEYE HAZIR OLUN!

Baş.ta.3'de

Kürt halkının mücadelesini bastırmak için MİT ajanı Fehmi Altınbilek gibi halk düşmanlarından medet uman hakim sınıflar şunu iyi bilsinler: Devrimci bir mücadele geleneği olan Silvan halkı Fehmi Altınbilek gibi faşist katillerin zulüm ve terörüne boyun eğmeyecektir!

ÖZELEŞTİRİ

Baş.ta.3'de

zıda, Türk-İş yöneticileri hakkında işçilerin umut beslemelerini doğurabilecek hatalı bir dil kullanılmıştır.

Meselâ, "Bir milyondan fazla işçinin, aileleriyle birlikte beş milyon kişinin hayatının biraz olsun yaşanılır bir hale gelmesi Türk-İş yöneticilerinin mücadelesine bağlıdır,"deniyor. Gerçi yazının daha sonraki cümlelerinde Türk-İş yöneticilerinin bunlar için gerekeni yapamayacağı belirtiliyor. ama, Türk-İş'in sarı yöneticilerinin doğrudan ve açıkça teşhiri yerine böyle bir dil kullanılması hatalıdır. Devrimci proletaryanın dili, anlatımı, gereksiz üslup zorlamalarına ihtiyaç duymayan gerçeğin yalın dilidir.

Ayrıca bu yazıda, sendika yöneticileri işçi sınıfının kaderini belirleyen kişiler olarak gösterilmiştir. Bu görüşlerin devrimci proletarya ile bir ilgisi olamaz. Biz mücadelemizin her döneminde bizi kurtaracak olanın kendi kollarımız olduğunu savunduk. Ne daha iyi hayat şartlarının, ne özgürlüklerin, sendikalarımızın yönetimini gaspeden birkaç gerici sendika ağasının elinde olmadığını biliyoruz. Yani bizzat işçilerin bir bütün olarak (bütün bir sınıf olarak), devrimci proletaryanın önderliğinde örgütlü mücadelesi olmadan kısmi reformların da gerçekleşemeyeceğini biliyoruz. Sonuçta şunu söylüyoruz:

Türk-İş'in dünkü ve bugünkü yöneticileri işçi sınıfının dışındadır ve karşı saflarda,burjuvazinin saflarındadır. Bu nedenle Türk-İş'in dünkü ve bugünkü yöneticileri bütün bu saydıklarımızı yapmakla görevli değillerdir.

Son derece önemli diğer bir hata da, işçi sınıfının, kendi partisini kurabilmek için 141-142. maddelerin kaldırılması şartının getirilmesidir. Bu işçi sınıfının devrime önderlik edecek partisini kurabilmek için burjuvaziden icazet bekleme tavrıdır.

HALKIN KURTULUŞU, hiçbir zaman böyle bir siyaseti savunmamıştır. Asla savunmayacaktır da.

Hele, işçi sınıfının kendi partisi için Türk-İş hainlerinden asla lütuf beklemeyeceği açıktır. Devrimci proletarya, proletarya partisinin inşası yolunda ilerlerken Türk-İş hainlerinden lütuf beklemek şöyle dursun, onların yıkılması gereken emperyalist uşakları olduğunu bir an bile unutamaz.

HALKIN KURTULUŞU, daha sonraki sayılarında devrimci proletaryanın siyaseti ile çelişen satırların sayfalarında yer almaması için gereken dikkati gösterecektir.

HALKIN KURTULUŞU

Toprak Ağası Celal Bucak Siverek Halkını Sindirmeye Çalışıyor

CELAL BUCAK'IN SILAHLI ADAMLARI "AĞA ALLAHIMIZDIR DEMEZSEN SENİ ÖLDÜRECEĞİZ" DİYE TEHDİT ETTİKLERİ BİR ÖĞRETMENDEN "BÜTÜN AĞALARDAN HESAP SORACAĞIZ." CEVABINI ALDI.

Urfa ve civarında Bucak aşiret reisi ve toprak ağası M. Celal Bucak'ı tanımayan yoktur. Zulüm, sömürü, baskı denildi mi akla hemen Bucaklar geliyor. Siverek halkının, Urfa halkının Bucaklardan çekmediği kalmamıştır.

Siverek'li devrimci arkadaşlarımızın bize bildirdiğine göre Celal Bucak şimdi de, silahlı adamları vasıtasıyla gece yol kesip yurtseverleri ölümle tehdide başlamıştır.

Bir süre önce Celal Bucak'ın silahlı adamlarından Halil Kazan ve ismi tesbit edilemeyen bir kişi, öğretmen Ramazan Özgül'ü, gece evine giderken karanlık bir sokakta silahla tehdit etmişlerdir. Halkımızın yiğit evlatlarını kendileri gibi korkak sananlar öğretmen arkadaşa: "Ağa allahımızdır demezsen seni hemen öldüreceğiz." demişler, devrimcilere ve TÖB-DER'li öğretmenlere küfretmesini istemişlerdir. Ramazan öğretmen silahlı kişilerin üzerine yürüyerek "Sizden ve silahlarınızdan korkmuyorum. Ben devrimciyim halkın kanını emen bütün ağalardan hesap soracağız." demiştir. Bu kararlı direnişten ürken ağa uşakları, tırşıkçılar - Siverek halkı uşaklık ve dalkavukluk edenlere 'tırşıkçı' diyor - çevreden gelen iki kişinin araya girmesinden yararlanarak kaçmışlardır.

Silahlı zorbaları emniyete şikayet eden Ramazan Özgül öğretmen, yakalanan Halil Kazan tarafından devlete ve adliyeye hakaret etmekle suçlanmış ve tutuklanmıştır. AP ilçe başkanı, tefeci-toprak ağası Mahmut Gelgör ve bir siyasi polis memurunun yardımıyla üç yalancı tanık bulan Halil Kazan böylece yakayı sıyıracağını sanmıştır. Olayın gerçek tanıkları ise ağalardan korktukları için ifade vermemişlerdir. Bu tanıklar ağa baskısından yılacak yerde, çektikleri çileyi, baskı ve zulmü düşünüp gerçekleri söylemekten çekinmemeliydiler. Çünkü ağaların sömürüsünden, zulmünden ancak hep birlikte mücadele ederek kurtulabiliriz.

Yalancı tanıkların ifadeleriyle tutuklanan Ramazan öğretmenin duruşmasına 500 Siverekli yurtsever katılmış, adliyenin önünde birikerek öğretmenin serbest bırakılmasını istemişlerdir. Bu dayanışma ve ortak mücadele sonucu Ramazan Özgül öğretmen kefaletle serbest bırakılmıştır.

TOPRAK AĞALARI KÖYÜN ORTAK MERASINA ELKOYDULAR, MERAYI SÜRDÜLER
HAYVANLARIMIZ AÇ, BİZ ÇARESİZ KALDIK.

Bizler, yıllardan beri her türlü insanca yaşama hakkından yoksun, toprak ağaları ve jandarmanın baskısı altında yaşayan Doğu halkındanız. Diyarbakır'ın Bismil ilçesinin Kürthacı (yeni adıyla Kazancı) köylüleriyiz.

Köyümüzdeki büyük topraklar birkaç kişinin elindedir. Topraksız köylüler, geçimlerini, bunların topraklarında günde 16 saat çalışarak ve hayvancılık yaparak sağlamaya çalışırlar.

Mart ayı başında, bu bir kaç toprak ağası köyümüzün ortak malı olan meraya el koydular ve sürdüler. Hayvanlarımızı otlatacağımız bir yer kalmadı, hayvanlarımız açlığa terkedildi. Köy halkı olarak çaresiziz. Daha önceki senelerde de aynı şey olmuştu ve yaptığımız şikayetler hep sonuçsuz kalmıştı. Çünkü devlet fakirden yana değil, topraksız köylüden yana değil. Devlet soygun düzenleri sürdüren bir avuç sömürücüden, kan emiciden yana.

Bu defada yapacağımız şikayetin bir işe yaramıyacağını bildiğimizden, topluca ilçeye yürümeye karar verdik. Dertlerimizi emekçi halka duyurmaya karar verdik. Köy öğretmenimiz bizi toplu halde görünce, herkesin istediği zaman yürüyüş yapamıyacağını, bunun bir takım kanuni yolları olduğunu söyledi ve isteğimiz üzerine kaymakamlığa verilmek üzere bir dilekçe kaleme aldı. Biz dilekçeyi alarak ilçeye indik. Kaymakam Diyarbakır'a gittiği için yerine tahrirat katibi bakıyormuş, dilekçemizi ona verdik. Katip dilekçeyi alıpta yürüyüş yapmak istediğimizi öğrenince telaşa kapıldı, bağırıp çağırmaya başladı. Bilmediğimiz bir takım kanun maddeleri saydı, ileri geri tehditler savurdu. Haklı olduğumuzu adımız gibi biliyorduk ama orada suçlu durumuna düştük, ne yapacağımızı şaşırdık.

Katip daha sonra köyümüzün öğretmenlerini de çağırdı. Onları, bizi devlete karşı isyana teşvik etmekle suçladı. Aynı tehditleri onlara da savurdu. Öğretmenler bunun yasal bir hak olduğunu, köylüye dilekçe yazmanın ise hiçbir zaman suç olamıyacağını söylediler. Katip işi daha da ileri götürerek, öğretmenlere uymayın dedi, hakaret etti ve odasından kovdu. Halkın öğretmenlerini halktan koparmak, onları halka kötü göstermek istiyordu.

Ama biz kimin iyi kimin kötü olduğunu çok iyi biliyoruz. Kimin haktan, kimin bir avuç azınlıktan yana olduğunu çok iyi biliyoruz. Bu bir avuç sömürücünün düzeni sürdüğü müddetçe, daha çok haksız çıkacağımızı da biliyoruz.

Fakat bunlar bizi yıldıramıyacak, sonuna kadar direneceğiz. Çünkü biz milyonlarız, çünkü her şeyi yaratan, emeğin sahibi olan bizleriz. Güçlüyüz ve yeneceğiz.

Ayrıca, HALKIN KURTULUŞU'na yapılan baskıları lanetliyoruz, yılmadan sürdürdüğünüz mücadeleden dolayı sizi kutluyoruz.

KAZANCI KÖYLÜLERİNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

HALKIN KURTULUŞU'NU SUSTURAMIYACAKSINIZ.

Mahkemece Serbest Bırakılan Gazetemiz Sahibinin Eşi ve Büro İşçisi Arkadaşımız Yeniden Gözaltına Alındılar

Amerikancı faşist MC iktidarı gazetemiz "HALKIN KURTULUŞU"na yöneltttiği baskıları sürdürmeye devam ediyor. Daha dün DGM savcısı ve daha sonrada mahkemesi tarafından serbest bırakılmak zorunda kalınan, Gazetemiz sahibi ZEKİ GÜMÜŞEL'in eşi AYTEN GÜMÜŞEL ve büro işçisi arkadaşımız MEHMET ŞANÇI.. 22 Mayıs perşembe akşamından itibaren ortad.. kaybolmuşlardır. Arkadaşlarımız ya 'meçhul bir semtte' ya da birinci şube hücrelerinde işkence altındadırlar. Ayten GÜMÜŞEL'in akibeti hakkında bilgi almak üzere Gayrettepe I. Şube'ye giden kayınbiraderi hakarete uğranmış, tartaklanmış ve oradan zorla uzaklaştırılmıştır. Arkadaşlarımızı serbest bırakmak zorunda kalan DGM savcısı da "yakaladığım bu kadar kişiyi serbest bırakamam ya, mutlaka bir delil bulacağım" diyerek niyetini belli etmiştir. DGM savcısının delil dediği, herhalde işkence ile almaya çalışacağı "itiraf'lardır. Hayali gizli örgüt iddialarını kanıtlayacak hiçbir delil bulamayan savcı, eli kanlı zalimlerin her zamanki metoduna başvurmuş ve işkence emrini vermiştir. Bu yeni gözaltına alınma başka hiçbir şekilde açıklanamaz.

Yazdık ve yine yazacağız; işkenceciler, eli kanlı zalimler, "HALKIN KURTULUŞU"nu susturamayacaksınız! Çünkü o gücünü halkın faşizme ve emperyalizme karşı mücadele azminden, bu mücadele uğruna tutuklanan, işkence edilen ve öldürülen vatan evlatlarına duyduğu sınırsız sevgiden alıyor. HALKIN KURTULUŞU halkın tükenmez kaynağına dayanıyor. Sizse cinayet ve işkencenin, sömürü ve zulmün, talan ve vurgunun iğrenç kokular saçan bataklığından besleniyorsunuz.

KAHROLSUN FAŞİST MC İKTİDARI!
KAHROLSUN YURTSEVER BASINI İŞKENCE VE ZORBALIKLA SUSTURMAYA ÇALIŞNALAR!

HALKIN KURTULUŞU

TÜTÜN ÜRETİCİLERİ EMEKLERİNİN KARŞILIĞINI İSTİYOR.

satılmış eksperlere emeğimizi teslim etmeyeceğiz

Gazetemizin bize ışık tutacağına inanan bir kişisi olarak bu yazıyı size gönderiyorum. Tütün ekicilerinin çektiği çileyi dile getirmek için önce kısaca tütüne verdiğimiz emeği anlatmağa çalışacağım.

Önce tütün tohumunun yerinin hazırlanması gerekiyor. Eğer tütün tohumunu temin edebilirsek. Bir kişi iki günde yüz metre kare yeri, fideliği hazırlayıp eker. Bir kaç defa sular. Otlandığı zaman bir kişi yüz metre kare yerin otunu iki günde alır. İkinci otunu bir günde alır. Fide yetiştiğinde bir kişi yüzmetre kare yerin fidesini bir günde söker. Fideyi sökmeden önce bir çift öküzle bir dönüm tarlayı üç defa sürer. Sürüm işi üç gün alır. Bir gün de karık çeker. Tarla böylelikle hazırlanmış olur. Fidelikten sökülen fideler ile iki kişi bir dönüm tarlay., bir dönümlük yeri bir günde diker. Bir kişi iki gün sonra sular. Sulama işi de en az bir günü alır. İkinci suyu yedi gün sonra verilir. Fideler 10 cm. olunca yedi gün arayla dört defa çapalanır. Bir dönüm yeri üç kişi bir günde ancak çapalar. Tütün erişinceye kadar elimiz de gözümüz de tütünün içindedir. Tütün erişmesi başladığı zaman iki kişi günde erişen yaprakları delinin post üzerinde kıl sayması gibi birer birer kırar. Günde 50-60 kg. ancak kırabilir. Bunları eve getirip tekrar birer birer iplere dizer. Gene iki gün sonra tekrar güneşe serer. Tütünün dip, sanlı, orta, yarım orta, tepe diye beş kısma ayırdığımız yaprakların kırım işi Haziran ayı başında başlar. Eylül ayının ortalarına kadar devam eder.

Birer birer kır, birer birer diz, birer birer ser, kurut, topla. Yaz ayları böyle ter akıtmakla geçer. Kar yağmaya başlayınca kadınlar demete oturur. Üç ay devamlı seçip bağlarlar. Demet olan tütünler boy boy baskıya konur. Tütünün demet işi bitince tekrar seçilip sandıklara boy boy bağlanır, bu işlerin tamamı 15 ayı bulur. Tekel'e teslim etme durumuna gelir.

Bu kadar emekten alınterinden sonra karşılığında ne alırız, veya ne verirler.

Alınteri olan tütün balyalarını indirir, Tekel'e götürürüz. Eksper gelir, muayene eder gibi bir kaç balyaya bakar. Balya tartılır ve ambara atılır. Fiat gizlidir. Sonra çağırırlar, tütünün şu fiat derler. Vatandaş ne yapsın mecburiyet karşısında boynunu büker. Çünkü çiftçi borçludur. 16 aylık emeği çiftçinin borcunu dahi ödeyemez. Boynu bükük, benzi sarı yine evine döner.

Ben bir çiftçiyim, 12 nüfusum var, aile reisiyim. 12 Nüfusun içinde iki tanesi küçük, gerisi hep çalışır. 200-250 kilo tütünün parası 6250 lira. 10 kişinin 16 ayda aç, susuz, sıcakların altında harcadığı emeğinin karşılığı budur. Kadınımız kucaktaki yavrusunu kundakla yanında götürüp o kızgın güneşin altında toprağın üzerini beşik yapar. Şehirde zenginlerin bebeleri süslü, yaldızlı arabaların içinde gezerken, bizim çilemiz doğuştan başlar.

Sorarım, sayın Gümrük ve Tekel Bakanı tütünün baş fiatına 50 lira derken acaba bu emeği, bu yaşantıyı hiç gözönüne getirdi mi? Sonra baş fiattan kaç kişi faydalanıyor? Kaliteyi kim temin ediyor? Bir keresinde, aynı tütünü iki partide azar azar götürelim yüksek fiattan faydalanırız diye düşündük, tütünümüz altın gibi tütündü. Birinci parti ile ikinci parti tütün arasında kiloda beş lira noksan değer koydular. Bu mudur eksperin kalite tayini?

Biz tütün üreticileri, emekçileri, esirleri olarak baş fiat istemiyoruz. Emeğimizin karşılığını istiyoruz. Kaliteyi bizler tayin edeceğiz. Çünkü tütünün içinde bizler kavruluyoruz. Satılmış eksperlere emeğimizi teslim etmeyeceğiz.

Maltepe'yi, Samsun'u, Bafra'yı, Kulüp'ü, Yeni Harman'ı, Yaka'yı, Birinci'yi, İkinci'yi, Üçüncüyü alın teri ile aç, susuz, dişimizi tırnağımıza takıp yetiştiren bizleriz. İkinciyi, Üçüncüyü içen gene bizleriz. Çünkü otuzbini aşkın maaşı biz almıyoruz. Çiftçinin, emekçinin sırtından kazanç sağlayan biz değiliz.

Hele mahsule bir de hastalık gelirse, hava kurak giderse yandı o çiftçi. Tütünün ilacına ver buğdayın ilacına ver para. Yıl oniki ay, emek bu, alınteri bu, aldığımız bu...

Buna sosyal adalet, buna demokrasi, buna eşitlik, buna huzurlu yaşamak diyorlar işte.

Tüm çiftçi arkadaşlar, hepimiz birlik olalım

TOKAT'TAN BİR TÜTÜN EKİCİSİ

Orta Öğrenim Gençliği
Can Güvenliği ve Okuma Özgürlüğü İstiyor

Orta Öğrenim Gençliğinin Örgütlü ve Militan Mücadelesini Yükseltelim

Toplumun bütün emekçi sınıf ve tabakaları üzerinde faşist baskı ve terörü sürdürerek ve yoğunlaştırarak faşist bir diktatörlüğü gerçekleştirmeye çalışan hakim sınıflar, bu faşist tırmanışın bir parçası olarak, resmi ve sivil kurumları da bütünüyle faşistleştirmek, buraları birer faşist yuva haline getirmek için bütün çabalarını harcıyorlar.

Son bir yıl içinde başta öğretmen liseleri olmak üzere meslek liselerinde ve liselerde görülen hızlı faşist tırmanış faşistlerin bu gayretlerini açıkça ortaya koyuyor.

Öğretmenlerin hiç bir dönemde görülmedik, bir kıyıma uğraması, oradan oraya sürülmesi, polis ve faşist çeteler işbirligiyle dövülmesi, yaralanması ve siyasi cinayetlere kurban gitmesi faşistlerin lise ve meslek liselerindeki planlarının bir yönünü oluşturuyor.

Öte yandan kadroları hızla faşistleştirilen okullarda idarenin, bu idarenin açık desteğini alan faşist çetelerin ve polisin işbirliğiyle, öğrenciler üzerinde ardı arkası kesilmeyen baskı ve terör uygulanıyor. Öğrenciler dövülüyorlar, disiplin cezası ve kırık notla tehdit ediliyorlar, sürülüyorlar, okuldan uzaklaştırılıyorlar ve hatta faşist çeteler tarafından öldürülüyorlar.

Bütün bunlara rağmen, halkımızın bu sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadeleye katılan yeni yeni kesimleri gibi, liseli gençlik de, her gün daha geniş kitleler halinde mücadeleye başlıyor.

Bir kaç yıl öncesine kadar sadece üniversite gençliğiyle sınırlı olan devrimci gençlik hareketi, bugün artık ülkemizin bir ucundan bir ucuna liseli hatta ortaokullu gençleri de içine alıyor. Liseli gençler gerici eğitim sistemine ve zulüm ve sömürü düzenine karşı seslerini daha gür yükseltiyor, daha kararlı mücadeleye giriyorlar.

DEMOKRATİK ORTA ÖĞRETİM MÜCADELESİNİN ÖNÜNDEKİ GÖREVLER:

- GENÇLİĞİN ÖRGÜTLÜ BİRLİĞİNİ SAĞLAMAK;
- EN GENİŞ KİTLELERLE BİRLEŞMEK,
- AKTİF VE MİLİTAN BİR MÜCADELE YÜRÜTMEKTİR.

Bu, hakim sınıfları dehşete düşürüyor. Faşistlerin sözcüleri her gün telaş içinde "anarşinin ilkokullara kadar yayıldığı"ndan dem vuruyorlar. Ve bu yüzden de liseli gençlik üzerine ve özellikle daha kolay yutulur bir lokma olarak gördükleri büyük şehirlerin dışındaki il ve ilçelerde liseli gençlik üzerinde baskılarını yoğunlaştırıyorlar. Görevlerinden alınan, işten atılan yurtsever, devrimci öğretmenlerin yerini tescilli faşistlerle dolduruyorlar. Bunlar aracılığıyla faşist demagojiyi yaygınlaştırmaya, baskı ve terörü sürekli kılmaya çalışıyorlar.

Öte yandan, hakim sınıflar, faşistlerin sayıca az ve güçsüz olduğu okullara nakiller yoluyla yüzlerce faşisti dolduruyorlar. Faşist, lise yöneticileri polis ve faşist çetelerle sürekli işbirliği yaparak, liseli gençliğin gerici eğitim sistemine ve sömürü ve yağma düzenine karşı nefretini ve mücadelesini boğmak suskun, kendilerine kul köle bir gençlik yaratmak istiyorlar.

Faşistler, liseli gençliğin, öğretmen liseli gençliğin içinde devrimci fikirlerin yaygınlaşmasına tahammül edemezler. Bunun belli başlı iki nedeni var. Birincisi, liseli gençlik ortaöğrenim dönemini tamamladıktan sonra toplumun çeşitli kesimleri arasında yer alacak. Kimi öğretmen, kimi memur, kimi işçi, olacak ve kimi de üniversite öğrenimine ya da askere gidecek. İşte devrimci düşünceyle silahlanmış bir gencin buralara devrimci fikirlerin yüzlerce tohumunu saçacak olması, devrimci harekete sürekli taze kan taşıyacak olması hakim sınıfları çileden çıkarıyor.

İkincisi, gençlik, özellikle büyük şehirlerin dışında yaşıyan liseli gençlik yaşadığı yörenin en dinamik kesimini oluşturuyor. Lise gençliğinin devrimci fikirleri kavraması, içiçe yaşadığı, sürekli ve organik bir bağ içinde olduğu yöre halkının da devrimci düşünceyle temasa gelmesini sağlıyor. Liseli gençliğin devrimci mücadele içinde yer alması işte bu yüzden hakim sınıfların yüreğine korku salıyor.

Ve faşistler, liseli gençliğin mücadelesini daha başındayken boğmak, suyu kaynağından, kurutmak istiyorlar.

Faşizmin bu azgın saldırısını göğüslemek, bu saldırıları etkisiz kılmak için biz, liselerde, öğretmen liselerinde ve diğer meslek liselerinde okuyan gençler ne yapmalıyız?

Son bir kaç ayın mücadele pratiği, liseli gençliğin olumlu mücadele örneklerini içinde taşıyor.

Gaziantep'te faşist saldırıları göğüslemek ve geriletmek için lise gençliğinin örgütlü mücadele vermesi gerektiğini kavrayan ve Gaziantep Orta Öğrenim Derneğini kuran Antepli liseliler, bu örgütün önderliğinde ve geniş halk yığınlarının da aktif desteğiyle faşistlere karşı amansız bir mücadele yürüttüler. Ve hakim sınıflar sonunda gençliğin mücadelesini engelleyebilmek için GOÖD'ü kapatmak yolunu tuttular. Bu, bize öncelikle LİSELİ GENÇLİĞİN ÖRGÜTLÜ BİRLİĞİ SAĞLAMAK gerektiğini, gösteriyor.

Samandağ'da öğrenci velileri faşist müdür yerinden atılana kadar evlatlarını okula göndermiyeceklerini söylediler. Eşme'de liseli gençler mücadelede başarıya ulaşmak için yöre halkının en geniş desteğini kazanmak gerektiğini kavradılar. Var olan demokratik kuruluşlarla da ilişki kurarak, velilerinden başlamak üzere bütün Eşme halkına okullarında olup bitenleri bıkmadan usanmadan anlattılar. Onların desteğini kazandılar, velileriyle ve Eşme halkıyla birlikte düzenledikleri mitingle güçlerini ortaya koydular. Bunun üzerine hakim sınıflar Eşme lisesinde geri adım atmak zorunda kaldılar. Bu da bize liseli gençliğin faşist saldırılara karşı EN GENİŞ KİTLELERİN BİRLİĞİNİ VE EN YAKININDAN BAŞLAYARAK BÜTÜN HALKIN DESTEĞİNİ SAĞLAMASI gerektiğini öğretiyor.

Gaziantep'te Atatürk ve Düztepe liselerinin öğrencileri, faşistlerin aralıksız saldırılarına, Antep halkının da desteğini alarak aynı şiddetle karşılık veriyor, faşistlerle, kıran kırana bir mücadele yürütüyorlar. Bu da bize, hiçbir mevziyi faşistlere terketmemek, tersine bu mevzileri sağlamlaştırmak ve daha ileri mevzilere ilerlemek için faşist saldırılara karşı AKTİF MİLİTAN BİR MÜCADELE YÜRÜTMEK gerektiğini öğretiyor.

Çocuklarımızı Yalnız Bırakmayacağız!

Bizler, Eskişehir Süleyman Çakır Öğretmen Lisesinde bulunan çocuklarımız üzerinde 9 Mart'tan beri yoğunlaşan saldırıları anlatmak için bir araya gelerek Eskişehir Milletvekili Murat Kahyaoğlu ile birlikte Vali Muavini ve Cumhuriyet Baş savcısı yardımcısına giderek okulda olan olayları anlatıp, çocuklarımızın can güvenliğinin sağlanması için idarenin soruşturmada bulunmasını talep ettik.

Okul müdürü Macit Abi, öğretmenlerden Sevil Sarıoğlu, Aslan Karayaman, Çoşkun Ataer bizzat taraf tutarak ve olaylara karışarak, Eğitim Enstitüsünün kendisine ülkücü ve milliyetçi diyen bir avuç kendisini bilmez öğrencisiyle işbirliği yaparak, çocuklarımız üzerinde yoğun bir baskı sürdürmektedirler.

Tek gördüklerinde ya da okul kantininde, çocuklarımıza sözlü ya da sopalı saldırılarda bulunmaktadırlar.

Eğitim Enstitüsü öğrencilerinden Necla Baş'ın çıkardığı olaydan sonra gece yatakhanede öğretmenlerden biri de olaya karışmış. Yatakhanede gece saat 5.30'a dek erkek polisler tarafından arama yapılmış. Zeki Ertugay adında bir erkek öğretmen bununla da yetinmeyerek ayrıca arama yapmış.

Bir öğrenci ziyarete gelen babasının yanında tehdit edilmiştir. Çocuklarımız üzerinde sürdürülen bu maddi ve manevi baskıları kınıyoruz, bu baskıların kaldırılmasını, çocuklarımızın ve bizim huzura kavuşturulmamızı istiyoruz.

Kamuoyunun ilgisini okula çekiyor, ilgililerden durumla ilgilenmelerini istiyoruz.

ÖĞRETMEN LİSESİNDE OKUYAN ÖĞRENCİLERİN VELİLERİ ADINA BİR VELİ

ÖĞRENCİ VELİLERİNİN KARARLI TUTUMU VALİYİ GERİLETTİ.

GAZİANTEP'te BÜTÜN LİSE GENÇLİĞİ ve HALK OMUZ OMUZA MÜCADELE EDİYOR

Faşist MC iktidarı Gaziantep Orta öğrenim Derneğini (GOÖD) kapattırdı. Eğitim Enstitüsünü ve öğretmen liselerini kendilerine kale edinen faşist çeteler ise, oradan şehrimize baskınlar düzenleyip, yurtseverlerin, devrimcilerin bulundukları yerlere saldırıyorlar.

Gaziantep Ortadoğu Teknik Üniversitesi yurtlarını basan faşistler, üç arkadaşımızı yaraladılar ve akşamına da bir diğer arkadaşımızı bıçakladılar. Gaziantep'teki, devrimciler bunun üzerine, ikinci gün bütün okullarda; Atatürk Lisesi, Ticaret Lisesi, Karşıyaka Lisesi, Gaziantep Lisesi, Düztepe Lisesi'nde ve Teknik Bilimler Yüksek Okulu'nda forumlar düzenleyerek, bildiriler dağıtarak olayları protesto ettiler. Bir günlük boykot yaptılar.

Bunun üzerine Ortadoğu Teknik Üniversitesi ve Atatürk Lisesi Gaziantep Valisi ve diğer gerici yöneticiler tarafından kapatıldı. Atatürk lisesi öğrencilerinin yurtsever velileri çocuklarının haklı direnişini desteklemek üzere büyük bir topluluk halinde yürüyüş yaparak valiye çıktılar. Okulun açılmasını istediler. Vali, velilerin bu kararlı tutumundan çekinerek Atatürk lisesini açtırmak zorunda kaldı.

Bütün bunlar olurken, Düztepe lisesinde faşist bir öğretmen devrimci bir öğretmenin üzerine saldırdı. Öğrenciler, öğretmenlerinin üzerine saldırıldığını görünce, öğretmenler odasının kapısını kırarak içeri girdiler. Bunun üzerine polis öğrencilere saldırdı. Kavga büyüyerek Düztepe halkıyla polis arasında bir çatışmaya dönüştü. Polis, halkın öğrencilerin yanında yer aldığını görünce çekinerek geriledi. Karakola doğru gerilerken bir grup öğrenciyi de karakola götürdü. Götürülen öğrencilere dayak atıldı ve işkence yapıldı.

Düztepe halkı bu olayların ardından, öğrencileri desteklediğini göstermek için, merkeze yürüdü. Hükümet konağının civarında polis müdahale ederek kadınların üzerine saldırdı.

Faşistlerin her saldırısında gençliğin yanında yer alan Gaziantep halkı bu baskı ve terör karşısında gerilemiyecektir.

GAZİANTEPLİ
YURTSEVER
DEVRİMCİ
LİSELİLER

Halkımızın bu sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadeleye katılan her yeni kesimleri gibi, liseli gençlik de, her gün daha geniş kitleler halinde mücadeleye başlıyor.

FAŞİST MÜDÜR, İLERİCİ ÖĞRENCİLERİN KAYDINI SİLİP, ASKERE GÖNDERTİYOR

Akçadağ İlköğretmen Lisesinde meydana gelen olaylardan dolayı, fırsatı ganimet bilen okulun faşist müdürü, okuldaki ilerici öğrencileri kıyıma uğratmıştır. "Olaya adları karışmıştır", diyerek okuma haklarını ellerinden aldığı öğrencilerin, Danıştay kararıyla okula dönmesi üzerine, yeni taktikler denemeye başlamıştır. Komando baskısı yüzünden okula gelemeyen öğrencileri, "Okulla ilişkisi kalmamıştır, kaydı silinmiştir" diyerek; şimdi de askere göndertmeye çalışmaktadır. Okula gelmek isteyen öğrencileri tekme tokat dövdür, sonra da okula gelmiyorlar diye kayıtlarını sil ve asker olmalarını iste!

Okumak istiyoruz. Yarım parça küflü ekmeğin, küfünü tırnaklayıp bir bardak suyla karın doyurarak okuduk. Eksi 20-30 derecede ders çalıştık. Soba yoktu, içerisi dışarıdan daha soğuktu. Bu kadar çileleri çekip son sınıfa kadar geldik. Şimdi ise okuma özgürlüğümüz elimizden alınmış. Askere gönderilmek istemiyoruz.

AKÇADAĞ İLKÖĞRETMEN LİSESİNDEN BİR GRUP DEVRİMCİ

EMEKÇİ HALKIMIZ OKUSUN, DUYSUN VE ÖĞRENSİN:

AKÇADAĞ İLKÖĞRETMEN OKULUNDA FAŞİST ZULÜM VE İŞKENCE KOL GEZİYOR

Akçadağ ilk öğretmen okulu kuruluşundan bugüne dek, kendi bünyesinde sürekli olarak yurtsever ve devrimci öğrenciler yetiştirmiştir. Bu yüzden okul, faşistler için bir çıbanbaşı sayılmış ve "ıslahı" için MC hükümetince ön plana alınmıştır. Okulun başına faşist, ülkücü Cafer Toksun getirilmiştir.

Faşist Müdür gelir gelmez okuldaki devrimci öğrenci ve öğretmenler üzerinde baskılara girişmiştir. Okula faşist komandoların sokulması için her türlü olanak sağlanmıştır. Yapılan baskı ve zulmün bazı örnekleri aşağıdadır:

Mustafa Demircan adlı bir arkadaşımız, etütde radyo çaldığı için dövüldü. Jandarma karakoluna çekilip, işkence edildi. Okulda Cumhuriyet gibi gazetelerin okunması yasaklandı. İlerici dergiler taşıyan öğrenciler okuldan atıldılar. Okuldaki Atatürk köşesinin yerine Bozkurt ve Ergenekon tabloları asıldı. Bazı sınıflara Ulu Hakan adıyla Abdülhamitin resimleri asıldı. Müzik derslerinde Mehter marşı çalındı.

Bu bardağı taşıran sondamla oldu. 7-C sınıfı öğrencileri buna karşı çıkınca, faşist öğretmenler tarafından feci bir şekilde dövüldüler.

Faşistler okulu işgal ettiler. Öğrenciler faşistlere karşı koydular. Bu çatışmada okul faşistlerce tahrib edildi. Sonra jandarma okulu kontrol altına aldı. Asıl suçlular faşistler olmasına rağmen, devrimci öğrenciler okul dışı edildiler.

Öğrenciler gecenin karanlığında, Malatya'ya kadar yürüdüler. Yollarda arkadaşlarımız sivil komandolarca yakalanıp dövüldüler. İşkence gördüler. Malatya'da polis sivil komandolarla işbirliği halindeydi. Komandolar yakaladıklarını polise teslim ediyordu. Polis de işkence ediyordu. Sonra aralarında benim de bulunduğum yirmi dört arkadaş okula gönderildik. Okulda faşist jandarma binbaşısının emriyle çeşitli işkenceler gördük: Falakaya yatırılma, ellere ve yüze su dökülerek, copla vurma, vücudu sarsıcı hareketler yaptırma, tekmeyle diz ve karın boşluğuna vurma, altımıza su bırakılma, yemek verilmeme, sigara içirtmeme yasağı gibi ...

Jandarma ve polisin denetiminde olan yatakhanelerde devrimci öğrencilerin tüm dolapları tahrib edilmiş, içinde bulunan eşyalar faşistlerce yağma edilmiştir. Elleri kelepçeli bulunan bazı arkadaşların ceplerindeki para zorla alınmış ve sonra da bu arkadaşların gözü önünde yırtılmıştır. Bir arkadaşın radyosu gasbedilmiştir. Bu alçakça baskıları tüm öğrenciler olarak kınarız.

EMEKÇİ HALKIMIZ, FAŞİST ZULÜMLERİ OKUSUN, DUYSUN, ÖĞRENSİN ...

EĞİTİMDE FAŞİST BASKILARA SON!

Mardin İmam Hatip Lisesindeki Zulüm Bizi Yıldıramayacak

Bizler Mardin İmam Hatip Lisesinde okuyan bir grup öğrenciyiz. Okulumuzda Kürt ve Arap öğrenciler vardır. Arapça kutsal dil bilindiğinden rahatça konuşulur. Hatta öğretmenler öğrencilerle Arapça konuşurlar. Ama biz Kürtçe, konuşmaya başladık mı en hafif ceza dayaktır. Yatılı arkadaşlarımız, gerçekleri gösteren hiçbir kitap, dergi, gazete okuyamazlar. Ama Saidi Nursi'nin kitapları, Millet, Hergün gazeteleri ve Milli Gazete, Sebil, Gölge gibi dergiler öğretmenlerce dağıtılır. Yurtlarda, medreselerde ve hatta evlerde kalanlarımızın eşyaları aniden gelen öğretmenlerimizce aranır.

Geçenlerde Mardin'de miting oldu. Katılanları disiplin kuruluna verdiler. Her derste, bize "bu okuldan komünist çıkarmayız, ölülerinizi çıkartırız" diye bağırıyorlar. Notlarımızı kırıyorlar, yazılı kağıtlarımızı istediğimizde vermiyorlar.

Ekonomik olanaksızlıklar yüzünden geldiğimiz bu okulda, faşistlerin ve şeriatçıların yaptıkları baskılar bizi yıldıramıyacaktır.

KAHROLSUN FAŞİZM
KAHROLSUN MİLLİ BASKI
YAŞASIN DEMOKRATİK EĞİTİM

MARDİN İMAM HATİP LİSESİNDEN BİR GRUP ÖĞRENCİ

Urfa Ticaret Lisesinde Öğrenci Kıyımı

Urfa Ticaret Lisesinde Mart ayının 22'sinde faşist öğrenciler, faşist öğretmenlerden Remzi Sezgin, Nuri Akıllıoğlu, Mehmet Seysanlıoğlu, Hayrettin Parlakyıldızoğlu'ndan destek alarak yurtsever-devrimci bir arkadaşımıza okul içinde saldırdılar. Saldırganlarda kama, zincir, bıçak gibi aletler bulunmaktaydı. Olay üzerine yurtsever-devrimci öğrenci arkadaşları mız da araya girip, arkadaşın dövülmesini önlemeye çalışmışlardır.

Kavga olayı sonucunda 21 yurtsever-devrimci arkadaşın (ikisi birer haftalık raporlu olup, okulda bulunmamasına rağmen) ifadeleri alınmıştır. Şimdi bu 21 arkadaşımız okula ve derslere alınmamaktadır.

Üç arkadaşımız ağır bir ceza almak korkusuyla tasdiknamelerini alıp, başka Ticaret Liselerine kayıt yaptırmak istemişlerse de gittikleri okullarda kayıtlarını yapmamışlardır.

Cezalar henüz belirtilmemiş olmasına rağmen, okula ve derslere devam etmek istediğimiz halde okul idaresi okula ve derslere biz yurtsever-devrimci öğrencileri almamaktadır.

İsteklerimiz şunlardır:

1. Haksız olarak okulla ilişkisi kesilen 21 arkadaşın tekrar okula alınması,
2. Bu 21 arkadaşımıza hiçbir ceza verilmemesi,
3. Tasdikname alıp da başka okula kaydını yaptıramayan arkadaşların tekrar okula alınması,
4. Olayların gerçek sorumlusu faşist öğrencilerin cezalandırılması.

TİCARET LİSESİ YURTSEVER DEVRİMCİ ÖĞRENCİLERİ

NİZİP LİSESİNDE FAŞİST ZULMÜN BAŞINI, LİSE MÜDÜRÜ NABİ HARTAVİ ÇEKİYOR

Tüm öğretim kurumlarında olduğu gibi, Nizip Lisesinde de MC iktidarı kurulduğundan beri, faşist baskılar yoğunlaşmaktadır.

Faşist öğrenciler zincir, bıçak gibi çeşitli yaralayıcı aletler taşımakta ve okul idaresi bunlara seyirci kalıp, bu öğrencileri düpedüz korumaktadır.

Okul müdürünün gözleri önünde Bozkurt rozetleri satılmakta, öğrenciler üzerinde bir avuç faşistin baskı kurmaları sağlanmaya çalışılmaktadır. Bunun için de Gaziantep'ten faşist öğrenciler getirtilmekte ve okula kaydedilmektedir.

Son olarak bir avuç faşist devrimci öğrencilerin üzerine saldırmıştır. Saldırıda bir faşistin üzerinde yakalanan zincir, okul müdürüne teslim edilmişse de okul müdürü, zinciri öğrenciye geri vermiş ve hiç bir disiplin cezası girişiminde bulunmamıştır.

Bu faşist baskıların ve okuldaki olayların baş sorumlusu görüldüğü gibi, okul müdürü Nabi Hartavidir.

NİZİPLİ DEVRİMCİLER

YALAN İFADELERE DAYANARAK BİZLERİ OKULDAN ATTILAR.

9 Mart 1976 günü Sefer Keleş isimli bir arkadaş okula üzerinde Atatürk resmi bulunan bir rozetle geldi. Yakasında köpek rozeti bulunan faşist Sabahattin Sütçü tarafından rozet Sefer Keleş'ten zorla alınmak istenince olaya ben müdahale ettim. Orada Sabahattin Sütçü ile kavgaya tutuştuk. Sonra yakalarında köpek rozeti bulunan faşist öğretmenler tarafından idareye götürüldük ve biz fransızca sınıfında olduğumuz halde, faşist hocalar ingilizce sınıfından bir kaç faşist öğrenci getirerek çeşitli yalanlar söylettiler Sefer Keleş ve beni okuldan attılar.

Ama ne okuldan atılma, ne diğer baskılar bizi mücadelemizden alıkoyamıyacaktır.

ILGAZ ATATÜRK LİSESİNDEN BİR ÖĞRENCİ

DENİZ GEZMİŞ

1947 yılında doğdu. Üç erkek kardeşin ortancasıydı. İlkokulu Sivas'ta bitirdi. Orta öğrenimini de sürdürdüğü Sivas'ta devrimci faaliyetleri görüldüğü için liseden uzaklaştırıldı. İstanbul Haydarpaşa Lisesine nakloldu. Kıbrıs'ın emperyalist tahakkümünden kurtulmuş, bağımsız bir devlet olmasını savunan bir kompozisyon yazdığı için oradan da uzaklaştırıldı.

Daha lise son sınıfta, İstanbul'daki devrimci hareketin içinde yer aldı. TİP üyesi olarak, düzenlenen bütün devrimci eylemlere katıldı. Ancak TİP'in pasifist, devrim düşmanı politikasını kısa zamanda farketti. Ve bununla mücadeleye girişti.

1965 yılında İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesine kaydoldu. Gerici Üniversiteler Kanununu protesto etmek amacıyla gerçekleştirilen 1968 İstanbul Üniversitesi işgallerinde bütün öğrenci gençliğin önderiydi. AİESEC toplantısında Amerikancı AP iktidarının bakanı Seyfi Öztürk'ü protesto gösterisini düzenlediği gerekçesiyle tutuklandı. Vedat Demircioğlu'nun polis tarafından öldürülmesinden sonra düzenlenen bir protesto gösterisinde polisi bozguna uğratarak kovalayan gençlik kitlesinin en önündeydi.

Amerikan 6. filosunun Türkiye'ye gelişinde, Aren-Boran oportünistlerinin gençlik içindeki takipçilerinin bütün barikatlarını aşarak, Amerikan askerlerini Dolmabahçe rıhtımında denize döken gençliğin anti-emperyalist mücadelesinin bayrağıydı.

İstanbul'da anti-emperyalist her eylemde, gençliğin demokratik mücadelesinin her anında akla ilk, Deniz yoldaşın adı gelirdi.

İstanbul Üniversitesinde, gençlik kitlesi üzerinde etkin olan pasifist unsurlar yüzünden gittikçe güçlenen gerici ve faşistlere karşı en amansız mücadeleyi yürüten DÖB)Devrimci Öğrenci Birliği)'ün başında Deniz yoldaş vardı. Kıran kırana mücadele içinde, faşistlere ve gericilere korku salıyor, pasifistleri, sahte devrimcileri her geçen gün daha çok teşhir ediyordu.

1969 yılının Haziran ayında, İstanbul Üniversitesi, demokratik-akademik hakların elde edilmesi uğruna yeniden işgal edildi. İşgali kırmak için saldıran polisle iki gün boyunca, kıran kırana süren çatışmalarda yaralanmasına rağmen kavgayı sürdürdü. Dövüşen gençlik kitlesinin cesaret ve azim kaynağı oldu.

Daha sonra, birkaç yoldaşıyla birlikte Arap halklarının mücadelesine omuz vermek üzere Filistin'e gitti. Döndükten sonra, aranmasına rağmen, pasifistlerin "üniversiteye gelemiyor" söylentisini çıkarmalarına dayanamayarak gittiği İstanbul Üniversitesinde polis tarafından kuşatılarak yakalandı ve tutuklandı.

Serbest bırakıldıktan hemen sonra, Yıldız DMMA'da Battal Mehetoğlu'nun faşistler tarafından öldürülmesinin ardından yapılan bir arama da bulunan bir silâhın kendisine ait olduğu iddiasıyla yeniden tutuklandı. İstanbul Sağmalcılar ve Bursa cezaevlerinde 9 ay tutuklu kaldı.

Tahliye olduktan sonra Ankara'ya gitti. Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan yoldaşlarla yakın bir çalışma içine girdi. Son üç yılın yarısından çoğunu cezaevinde geçirmişti. Ama bu onu geriletmek bir yana, zulme ve sömürüye olan öfkesini ve kinini ve halkın kurtuluşuna olan inancını daha da biledi.

Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu'nu kurdu. Faşistler tarafından İdam edildiği güne kadar, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelenin en ön safında yer aldı.

Emperyalizme, faşizme, sömürü ve zulüm düzenine, sahte devrimci pasifist ve revizyonist görüş ve unsurlara karşı en acımasız bir kin, halkına ve yoldaşlarına karşı en içten bir sevgiyle dopdoluydu.

Halk ve devrim düşmanlarının korku, yoldaşlarının sevinç, cesaret ve inanç kaynağıydı.

Anısı mücadelemize ışık tutsun!..

YUSUF ASLAN

1947 yılında Yozgat'ın Kuşsaray kasabasında doğan Yusuf Yoldaş, 1966 yılında ODTÜ'ye girdiğinde gerici ideolojilerin etkisi altındaydı. Gençliğin devrimci mücadeleden geniş olarak etkilenen Yusuf yoldaş Kıbrıs buhranı sırasında Amerikalı Cyrus Vance'ın Türkiye'ye gelmesini iç işlerimize bir müdahale olarak kabul ettiği için havaalanında yapılan protesto hareketine katıldı. Bu olayda yakalanarak hapse girdi. Bütün bu etkilenmelerle ülkenin bağımsızlığı ve halkın mutluluğu için daha aktif mücadele etmeye karar veren Yusuf Yoldaş Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyalist Fikir Kulübüne üye oldu. Bundan sonra Türkiye'nin her tarafındaki devrimci eylemlere katıldı. 1969'da CIA ajanı Amerikan büyükelçisi Kommer'in arabasının yakılması eylemine katıldı. Bu yüzden tutuklanarak girdiği cezaevinde 3,5 ay hapis yattı. Aynı yılın baharında yapılan işgale en önde katılan Yusuf yoldaş hareketi bölmeye çalışan sahte devrimcilerle mücadele etti.

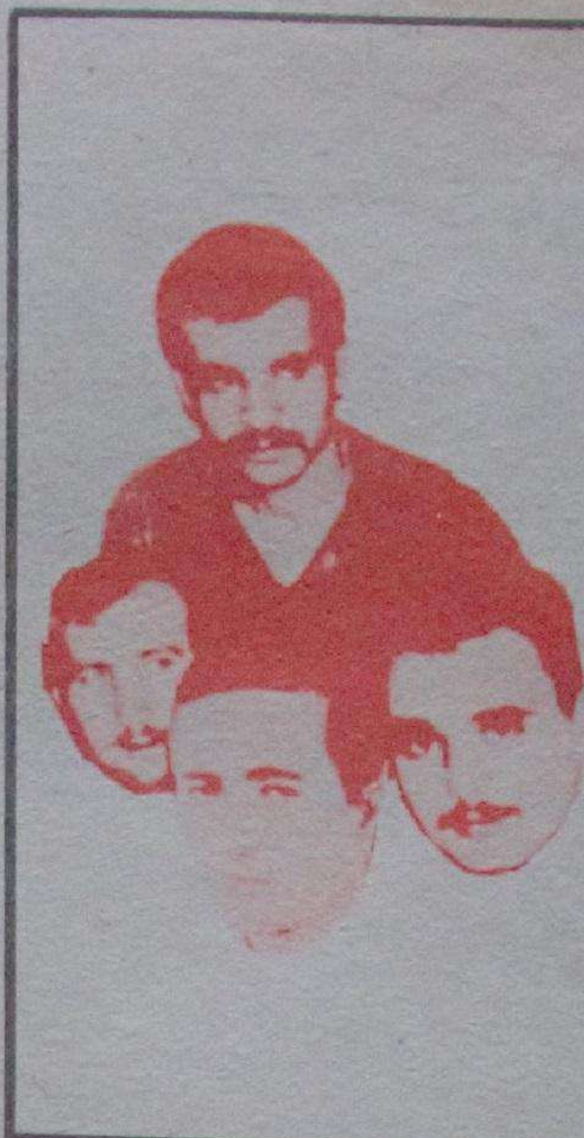
1970'te yapılan AİD deposunun yakılması eyleminden sonra yakalanan yoldaşımız 3 gün süren işkenceye rağmen yanında yakalanan silâhın bile kendisine ait olduğunu kabul etmedi, arkadaşlarını ihbar etmedi. Yoldaşlarıyla beraber eğitim için Filistin'e gitti. Dönerken yakalandıktan sonra bir hafta o güne kadar Türkiye'de görülmemiş bir işkenceye tabi tutuldu. Bu işkencelere sonuna kadar direndi. Üstünde El-Fetih'in askeri elbiseleri olduğu halde Filistin'den geldiğini kabul etmedi. Polise kendini ve yoldaşlarını suçlayacak, hareket hakkında polisin bilgi sahibi olmasına yarayacak hiçbir bilgi vermedi. Yusuf yoldaşın polisteki bu tavırları halkın kurtuluşu için mücadele eden herkese örnek olmalıdır.

1970 yazında yapılan bütün kitle hareketlerinin içinde örgütleyici olarak bulundu. Elâzığ'da Keban istimlâk paralarının verilmemesini protesto yürüyüşüne, üzüm taban fiyatlarının yükseltilmesi için Gaziantep ve Gülhisar mitinglerine, Malatya haşhaş mitingine ve diğer kitle hareketlerine aktif olarak katıldı.

THKO'nun kurucularından olan Yusuf aslan örgütünün bütün eylemlerinde yer aldı. 17 Mart 1971'de yaralı olarak yakalandı. Hapishane hayatı boyunca faşizme karşı aldığı tavırla yoldaşlarına örnek oldu. Bir keresinde faşist doktor Metin Denli'yi tokatladığı için hücreye atıldı.

En zor anlarda bile inancından, neşesinden birşey kaybetmeyen Yusuf yoldaş sarsılmaz bir iradenin örneğiydi.

Anısı mücadelemize ışık tutsun!..

HÜSEYİN İNAN

1949'da Sarız'da doğdu. Lisedeyken tiyatro çalışmaları yaptı. Birkaç oyun denemesi vardır. Lisedeyken iyi bir devrimci tiyatro yazarı olmak istiyordu. Kürt ve alevi olan Hüseyin yoldaş yoğun milli ve dini baskılara karşı, her türlü haksızlığa karşı lise sıralarından itibaren karşı durdu. Bu tavırları nedeniyle okul idaresi tarafından birkaç defa cezalandırıldı.

1966'da ODTÜ'ye girdi. ODTÜ Sosyalist Fikir Kulübüne üye oldu. Daha sonra TİP Çankaya ilçesine kaydolan Hüseyin İnan yoldaş bu iki örgütün düzenlediği bütün eylemlere aktif olarak katıldı. Köy çalışmaları yaptı, toprak işgalleri ve grevlerde halkın yanında yer aldı. 1967 yılı ortalarında bütün hayatını devrime adayan, gününün 24 saatını devrimci mücadeleye vermeye karar veren Hüseyin yoldaş 3-4 ay içinde o güne kadar çıkan marksist klasiklerin hepsini okudu. Militan bir grup oluşturmak gerektiğine inanan Hüseyin yoldaş önce Taylan Özgür daha sonra da Yusuf Aslan yoldaşlarla biraraya geldi. 1969'da CIA ajanı ABD Büyükelçisi Kommer'in arabasının yakılması eylemini düzenledi. 1969 ODTÜ işgalini örgütleyici olarak katılan Hüseyin yoldaş bu eylemleri engellemeye çalışan sahte devrimcilerle mücadele etti. 1969 sonlarında TİP'in izlediği teslimiyetçi politikaya karşı çıkarak istifa etti.

1969 yılı sonbaharında emperyalizme ve siyonizme karşı savaş içinde askeri ve siyasi eğitim yapmak amacıyla bir grup arkadaşıyla beraber Filistin'e gitti. Oradayken Türkiye ile bağlarını koparmadı, birkaç defa Türkiye'ye gelip gitti. Filistinde, başka bir ülkenin özgü şartlarında yapılan bir eğitimin pek fayda getirmeyeceğini görerek arkadaşlarıyla beraber Türkiye'ye dönerken Diyarbakır'da yakalandı. 8 aylık hapishane hayatı süresince cezaevindeki Kürt emekçilerinin dertleriyle ilgilendi, onların güven ve saygısını kazandı. O dönem, Diyarbakır cezaevi Türkiye'nin her tarafından gelen devrimcilerin Türkiye devriminin meselelerini tartıştıkları bir yer haline geldi.

Diyarbakır cezaevinden tahliye olduktan sonra kırda ve şehirde yapılan hazırlıkları yönetti. Yoldaşlarıyla beraber Türkiye Halk Kurtuluş Ordusunu kurdu. Düzenlenen bütün eylemlere katıldı. Yakalandıktan sonra cezaevinde faşizme karşı tavizsiz oldu. Proleter olmayan davranışlarla mücadele etti. Türkiye devrimiyle ilgili görüşlerini yazdı. Faşizmin terörü karşısında dayanamayan unsurların devrime ihanet edebileceklerini, devrimcilerin bu yenilgi dönemini birbirlerine kenetlenerek atlatabileceklerini belirtti. Hüsein yoldaşın bu değerlendirilmesi hayat tarafından doğrulandı.

Her mesele üzerinde ciddi olarak düşündükten sonra karar veren, her türlü eleştiriyi dikkate alan Hüseyin yoldaş ciddi, ağırbaşlı tavırlarıyla, meselelere yaklaşış tarzıyla, düşündüğünü açıkça söyleyin, düşüncelerinin gerektirdiklerini kararlılıkla yerine getirmesiyle herkesin güven ve saygısını kazanmıştı.

Anısı mücadelemize ışık tutsun.

DENİZ, YUSUF VE HÜSEYİN İN ADI, HALKIN SAFLARINDA İSYAN BAYRAĞI OLARAK DALGALANACAKTIR

"Ah gidiyor işte gidiyor göz göre göre / bizer rüzgar uğultusu bırakarak yanan ateşe"

DENİZ GEZMİŞ, YUSUF ASLAN VE HÜSEYİN İNAN'IN ÜLKENİN BAĞIMSIZLIĞI VE HALKIN KURTULUŞU İÇİN CANLARINI VERDİKLERİ 6 MAYIS, FAŞİZME KARŞI BİRLİK VE MÜCADELE GÜNÜ OLARAK HALKIN DAVASINA HİZMET EDİYOR..

Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın ülkenin bağımsızlığı ve halkın kurtuluşu için canlarını verdikleri 6 Mayıs günü, 1972'den bu yana her 6 Mayıs'ta Türkiye halkının faşizme karşı mücadelesini yükselten ve hareket birliğini güçlendiren, faşizme karşı birlik ve mücadele günü olarak halkın davasına hizmet ediyor.

Gerçekten de 6 Mayıs 1972 ve ondan sonraki 6 Mayıslar faşizme karşı mücadeleyi yükseltmiştir ve yükseltmeye devam edecek. İdam kararlarının meclislerden çıkışından infaza kadar geçen süre boyunca Deniz'i, Yusuf'u ve Hüseyin'i kurtarmak için yoldaşları, yiğitçe, fakat belki de sonuç alamayacaklarını bilerek, boyunlarının borcunu yerine getirdiler. Mahir, Cihan, Sinan, Ömer, Sabahattin, Ertan, Saffet, Hüdai, Nihat, Ahmet Kızıldere'de yoldaşları için öldüler. Üç yoldaşıyla birlikte Jandarma Genel Komutanını rehin almaya çalışan A. Niyazi Yıldızhan yoldaşlarını ölümden kurtarmak uğruna kurşuna dizildi. Türkiye halkı; Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in kim için mücadele ettiğini anlayanı anlamayanıyla, mücadelelerini onaylayanı onaylamayanıyla, çocuğuyla, genciyle, yaşlısıyla idamların durdurulmasını istiyordu. O günleri yaşayan herkes biliyor ki; halk, evet, bu talebini büyük kitle eylemlerine dönüştüremiyordu ama kıpırdanıyor, Deniz, Yusuf, Hüseyin ölmesin, halkın gurur ve onurları yaşasın diye çırpınıyordu. Halkın kurtuluşu için atıldıkları kavga hikâye oluyor, efsane oluyor, isimleri bir isyan bayrağı gibi elden ele geçiyor, tâ en uzaktaki köyün çobanına kadar ulaşıyordu.

İşte: 6 Mayıs öncesinde devrimci ve demokratların başlattıkları idamları durdurma kampanyası, asıl gücünü halkın 12 Mart cellâtlarına duyduğu bu derin kinden alıyordu.

1972'nin Nisan ve Mayısında halk Deniz'in, Yusuf'un ve Hüseyin'in idam kararlarına karşı birliği güçlendiriyor, faşizme karşı mücadeleyi yükseltiyordu.

Yurt içinde ve yurt dışında idamlara karşı sürdürülen kampanyanın 12 Mart faşist diktatörlüğünün kanlı yüzünü açığa çıkarmada büyük rolü oldu. 6 Mayıs ve öncesi, kitlelerin faşizmi daha iyi tanımalarına yol açtı Ve kitlelerde, idamlara karşı sürdürülen mücadelenin yanında, anti-faşist mücadeleyi faşist diktatörlüğü yıkma hedefine yöneltmek gerektiği bilincini geliştirdi.

MEZARLARINDA HİÇ SOLMAYAN KIRMIZI BİR GÜLÜN AÇILI DURDUĞU DİLDEN DİLE SÖYLENDİ DURDU.

6 Mayıs 1972 ve 6 Mayıslar faşizme karşı birlik ve mücadele örnekleriyle doludur.

Aydınlıkevler Lisesi öğrencileri 6 Mayıs 1972 günü derslere girmeyerek idamları protesto ettiler.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların mezarları ziyaretçilerin sık sık tutuklanıp götürülmelerine rağmen çiçek yığınlarıyla örtüldü durdu.

Halk, faşist cellâtlara onların ölmediğini göstermek için çocuklarına Deniz adını, Yusuf adını, Hüseyin adını koydu.

Dilden dile mezarlarında hiç solmayan kırmızı bir gülün açılı durduğu söylendi.

6 Mayıslarda düzenlenen anma toplantıları, 1971 döneminden sonra halkın hep bir ağızdan devrim marşları ve türküler söylediği, faşizmi lânetlediği ilk büyük toplantılardır.

6 Mayıs 1975'de, Bursa'da bir fabrikada işçiler Deniz'in, Yusuf'un ve Hüseyin'in son sözleri yazılı resimlerini yakalarına takarak iş başı yaptılar. "Resimleri çıkartmazsanız kovulursunuz" diyen fabrika müdürüne "Onlar bizim için, yaşamak iki dudaklarının arasındayken, baş eğmeden ve pişmanız demeden ölüme gittiler. Biz, resimlerini yakamıza taktık diye kovulmuşuz çok mu?" diyorlardı.

Ankara'nın gecekondularında işçiler Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in afişlerini yırtmak isteyen faşistlere karşı nöbet tutarak afişleri korudular.

İstanbul işçileri 6 Mayıs afişlerini gecekondularının duvarına astılar, son sözlerini ezberlediler.

6 Mayıs 1975, İstanbul'da devrimcileri ve yurtseverleri anti-faşist bir gösteri için ilk olarak birleştirdi. Revizyonistlerin, pasifistlerin teşhirine yardım etti.

Halkın gururu olanlar gösterilerde ve yürüyüşlerde, ağıtlarda, resimlerde ve şiirlerde, adı Deniz, Yusuf, Hüseyin olan çocuklarda, halkın yüreğinde ve bilincinde yaşadılar.

6 MAYIS, HALKIN FAŞİZME KARŞI BİRLİĞİNİ VE MÜCADELESİNİ YÜKSELTİRKEN; DEVRİMCİLERİNDE GEÇMİŞİ GÖZDEN GEÇİRMELERİNDE VE MÜCADELE YOLLARINI YENİDEN DEĞERLENDİRMELERİNDE ÖNEMLİ BİR ADIM OLDU.

Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşlar: emperyalizme ve işbirlikçi hâkim sınıflara karşı duydukları kin ve öfke, devrime olan sarsılmaz inanç, halka derin bir sevgi ve bağlılıkla nasıl savaştılar ve ölüm karşısında nasıl dimdik kaldılarsa, bizim de yolumuz düşmana kin, halka ve devrime inanç ve bağlılık, mücadelede geri dönmez bir kararlılık gösterenlerin yoludur.

Fakat, devrimciler olarak, biz, Deniz, Yusuf ve Hüseyin yoldaşların emperyalizme, faşizme, işbirlikçi tekelci burjuvazi ve toprak ağalığına karşı verdikleri şanlı mücadele yolunda ilerlerken, geçmişi cesaretle gözden geçirmek, yanlışlarımızı düzeltmek ve mücadelemizi Marksizm-Leninizm yüce ideolojisinin ışığında daha da yükseltmek göreviyle, her 6 Mayısta bir adım daha ilerleme göreviyle karşı karşıyaydık.

Şimdi onlardan devraldığımız inanç ve kararlılıkla ve Marksizm-Leninizm'le silâhlanmış olarak İşçilerin, Köylülerin Bağımsız Demokratik Türkiye'si için Ulusal Demokratik Halk Devrimi yolunda ilerliyoruz.

6 MAYIS'TA DENİZ, YUSUF VE HÜSEYİN YOLDAŞLARA LAYIK OLABİLMEK İÇİN FAŞİZME KARŞI MÜCADELE BAYRAĞINI YÜKSELTELİM!
GÖSTERİLER, YÜRÜYÜŞLER, TOPLANTILAR, FORUMLAR DÜZENLEYEREK FABRİKADA, TARLADA, OKULDA HALKIN GURURU OLAN YOLDAŞLARI ANALIM!
DARAĞAÇLARININ; KATLİAMLARIN, ZINDANLARIN, İŞKENCELERİN HESABINI SORALIM!..

Faşist MC iktidarının emekçi halka amansızca saldırdığı, halkın mücadelesini kan ve ateşle bastırmaya çalıştığı, halkımızın günden güne artan hayat pahalılığı karşısında yaşayamaz hale geldiği, rüşvet, yağma ve vurgunların ayyuka çıktığı günlerdeyiz.

Dün Deniz'in, Yusuf'un, Hüseyin'in idam kararını imzalayanlar, halka zulmeden işkenceciler, katiller ve yağmacılar bugün de görevlerine devam ediyorlar.

Halkın baş düşmanı katil ve yağmacı MC iktidarını yıkmak, Deniz'in, Yusuf'un Hüseyin'in ve bütün devrim şehitlerinin katillerinden hesap sormak için 6 Mayıs'ı Faşizme Karşı Halkın Birlik ve Mücadele Günü olarak anmak üzere ileri!